

Çarsaf

7 OCAK 1978

250 KURUŞ

SAYI: 4

SIZE DE
5 MİLYON
ÇIKSA...

EVET ÇIKSA?
N'APARDINIZ?

— HUZURUNUZ KALDI MI? —

Her kümese bir horoz...

ÇETİN EMEÇ

NEDEN bilmem, son günlerde, "Sosyalizm" sözü çok ediliyor.. Hayır; yazılı basında pek değil. Belki daha çok, iki ayaklı sokak gazetelerinde..

Bakıyorum, karşımdaki binanın sıvasına son malaları vuran inşaat işçileri, öğle molasında, sırtlarını duvara yaslar yaslamaz, azık çıkınlarını aynı sözle çözüyorlar: Sosyalizm..

Su kuyruğunda, çeşme başına kap, kakak, kova, damacana sıralamış Kerbelâ semtin çileli sakinleri, yine o sakızı çiğniyorlar: Sosyalizm...

Otobüste, şu bıyıklarını akrep kuyruğu gibi iki yandan çenesine sarkıtmış delikanlı ile yüzü, saç-sakal maskesiyle örtülü makas, tarak, jilet düşmanı genç komşusunun dilinde tek nağme: Sosyalizm...

Tül, kadife ve duvardan duvara halı örtüsüne iyice sarınmış sıcak salonlarda; sosyete bebekleri, konkenden, moda tartışmalarından sıkıldıkça, dedikodularını yeni bir laf mayası ile koyultuyorlar: Sosyalizm...

Leylek bacaklı tabureye tüneyip iki yudumluk içkiyle kanını tutuşturan zamane akşamcısının dirsek dayadığı tezgâhın adı Amerikan bar. Ama, onun bile dudaklarının kıpırtısında yine öteki terane var: Sosyalizm...

Ecevit'in İskandinavya gezisi, yankıları ve o sıra sık sık kulaklarda çınlayan Sosyalist Enternasyonal kavramının hükmüyle belki samanalevinden ibaret kaldı. Fakaaat; Süleyman Bey'in kanına dokunsa da, besbelli ki dillere yansıyan, çenelere yapışan bir miras bıraktı: Evet, sosyalizm...

YALNIZ pek garip değil mi? Şunca kişi, sosyalizmden, tek bir şeymiş gibi söz ediyor: Elma gibi, ayva gibi; armut, mandalina, ya da portakal gibi..

Oysa, yolda her rastladığımız sakallının "Babaaa" diye boynuna atılmak ne kadar yanlışsa. "Sosyalizm" sözünün kapsamını, tek kavramın kalbında döndürmeye kalkışmak da, o kadar yanlıştır. Bir bilgi yoksulluğunun da açık belirtisi..

Bugün birbirine benzemeyen o kadar sosyalizm var ki, hangi birini saymalı? Ne tür bir kalem cambazlığıyla, hepsini bir tanımlama kalıbı içinde birleştirmeli. Hele hiç birinin, bir kavram ameliyatından geçmeden "Hah" deyip bağra basılacak yönü olmadığı da bilirse. Bunun içindir ki, her sosyalist, sosyalist komşusuna burun kıvrır. Ama onun da, kendisine rahmet okumadığını bilir. İsimlerinin etiketinde sosyalist sözü olup da birbirlerinin gölgesine kurşun atanlar haylicedir.

Sosyalizm deyince, ilk ağızda üretim kaynaklarında ortaklaşacılık akla gelir. Ama Ecevit'in sindirmeye çalıştığı İsveç modeline bakınca "Aaa" dersiniz. "Bunun rengi değişik." Oyle ya, orada üretim kaynakları "özellerin" elindedir. Elleriindedir de, devletin de politikası, hakça bir gelir dağılımına yönelik.

Ama sosyalizm var, üretim kaynakları devletin tekelinde. Kimi, katı merkezçilikten yana. Kimi, yönetimindeki merkez hâkimiyetini elden geldiğince yumuşatma çabasında. Bazısı, düpedüz dinsiz. Bazısı, ödün verme ve kökleşmiş inançlara ilişmeme tarafıslı. Bir kısmı Erbakan'dan ehli

iman; dini bütün, bir de üstelik mezhebinin yaftasını boynunda taşıyan.

YARIM yüzyıl kadar geriye bir hayal gezisi yapınız. Göreceksiniz, Lenin bile ihtilâlini bir sosyalist hükümete karşı gerçekleştirmiştir. Onunla göze göz, dişe diş savaşmıştır.

Çinli'ye sorarsınız? "Sovyet Rusya'da, iktidar koltuğuna yan gelip kurulmuş sosyalizmin türü nedir?" Mundar. Çünkü emperyalizmle karışık.. Rus'un da penceresinden Çinli'nin evine bakınız mı, orada da pislik, orada da soysuzlaşma belirtileri... İşte size, sosyalizm deyince takım taklavatları, kuyruk ve uydularıyla ilk akla gelen iki dev... Evet; ikisi de aynı familyadan, ama birbirine düşman..

Şu sıra, belki dünyada bir savaş yok. Sağdan, soldan; geniz ve yürek yakan barut kokuları da gelmiyor. Ama vuruşan sosyalistler, bir filmin iki perde arasında şova çıkmış gösteri topluluğu halinde kendi iç savaşlarıyla seyirci oynuyorlar. Çağımız, sosyalistlerin birbirini yeme, birbirinin gözünü oyma çağıdır, çünkü..

ŞAPKACI Çağlayangil'in kulakları çınlasın! Sosyalizm de, bugün her geçirildiği ayağa uyan bir muschorap halinde. Esnek, numarasız. Ama giymeye razı oldunuz mu; burnu da parmakları kavıyor, topuğu da yerine oturuyor. İşte Küba, Yugoslavya ve daha ötede, kara Afrika'da pıtrak gibi baş veren sosyalizm türleri. Ama hepsi de ayrı havalarda.

Bunların tümü akrabadır da, acaba hiç benzer yanları yok mudur? Saçı, kaşı, gözü, hiç değilse tebessümü örneğin.. Bence vardır: Kendi milli sınırları içinde, diğer bir sosyalizmin tomurcuk vermesine tahammül edememeleri. En ufak bir filiz uzantısını hemen ezmeye kalkmaları, aynı çevrede ikinci bir akrabaya hayat hakkı tanımamaları..

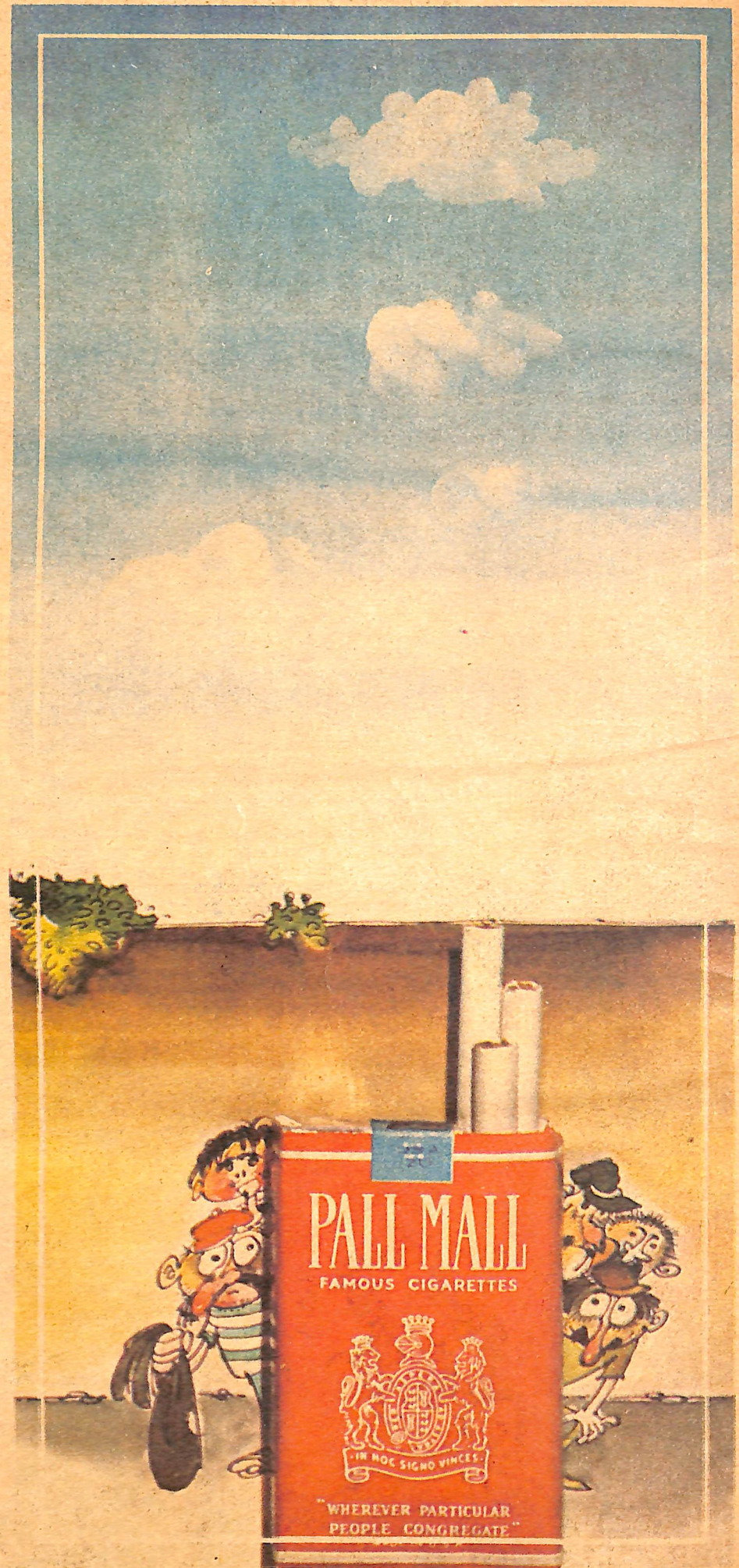
Geliniz birlikte düşünelim: Türkiye için de böyle değil mi? Altı sosyalist partimizin, su yüzünde ve su altında zaman zaman açık, gizli çekişmesi olmuyor mu? Bazısı birbirini destekler görünse de.. Çünkü kural değişmez: Çorap Türk'ün de, Fransız'ın da; İtalyan'ın, Rus'un, Alman'ın ve İsveçli'nin de ayağını hep aynı biçimde sarar. Sosyalizm kümesinde de, ancak tek horozu yer var.

Çekişme başka, savaş başka. Diyeceklerdir ki, Türkiye'deki sosyalist partiler arasında şimdilik kıran kırana bir güreş yoktur ama.. Yoktur da; liberal ülkelerde hedef iktidar oldu mu, sosyalist partilerin bir centilmen anlaşmasıyla karşılıklı sırt sıvazlar görür. meleri ana kuraldır. İktidar hedefine ulaştıktan sonra, gırtlak gırtlığa gelmeleri de..

Hatırlayınız canım; bu yoldan geçmedi mi Lenin bile?..

Ben, sizin kulağınıza bir şey fısıldayayım mı şimdi? Gelin isterseniz, şu bizim düzeni değiştirmeyelim. Keselim, biçelim. Organ nakledelim. Kepçe kulaklarını yassıltıp, yüzünün ortasına bir hokka burun oturtalım. Evet; rötüş edelim; ama değiştirmeyelim. Çünkü sosyalizme hayat hakkı, yine liberal ülke topraklarındadır derim.

Şu satırları okurken, içinizden sorabilirsiniz: "Çarşaf ne zamandan beri, siyasal bir dergi oldu?" Ben de size cevap veririm: Kavramları yerine oturmamış, gerçeğin projektörüyle aydınlatılmamış ülkelerde, halkı sözle, çizgiyle, nükteyle güldürmenin kolay olmayacağını anladığımız günden beri..

SEMIH BALCIOGLU

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi:

4

Şu buz gibi havada...

ERBAKAN MOSKOVA'DA

**Süleyman Demirel, artık gün aşırı yağmur
duasına çıkacağı için, Kosigin'in ziyaretini
iade görevi Başbakan Yardımcısına verildi!..**

MSP

lideri ve başbakan yardımcısı Necmettin Erbakan, geçenlerde ülkemize gelen ve yağmur altında iyi sözler eden Sovyet Başbakanı Kosigin'e ziyaretini iade etmek amacıyla, dün ikinci vakti kalkan bir uçakla, Moskova'ya hareket etmiştir.

Sokaklarda, alanlarda "Ecevit Moskova'ya, Ecevit Moskova'ya!" diye bağırınların aksine, havaalanındaki uğurlayıcıların hep birden "Erbakan Moskova'ya, Erbakan Moskova'ya!.." diye sevinç dolu haykırışları arasında kalkan uçak, yatsıdan sonra Moskova'ya varmış ve Necmettin Hoca protokol gereği, hemen ziyafet sofrasına alınmıştır.

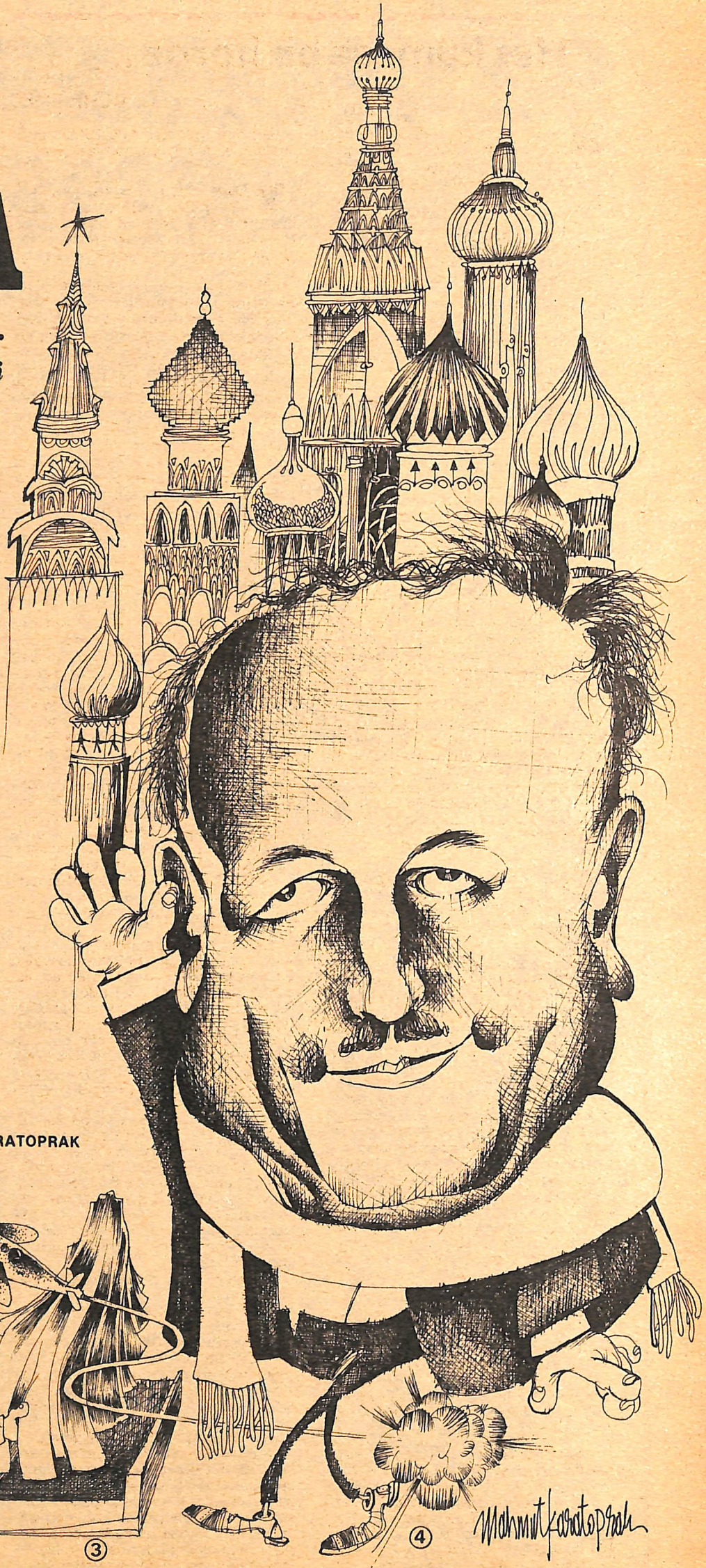
Masadaki Rus votkasına elini bile sürmeyen Erbakan, özel olarak yanında getirttiği Abdülhamit (pardon!) Hamidiye suyunu içmiş ve tabağında Amerikan salatası olmadığı için, zorunlu olarak Rus salatası yemiştir.

Sabahki görüşmelerde, öncelikle bir zamanlar Macaristan'ı ziyaret eden Rus tanklarının yapılışı ve tank fabrikası kurmanın kaç patlayacağı konularında bilgi alan Erbakan, bu arada Rus kadınlarının tepeden tırnağa kapalı giyinmelerinden duyduğu memnuniyeti de belirtmiştir.

NELER GÖTÜRDÜ?

Örtünmeyi çok seven Necmettin Erbakan, Sovyetler'e de hediye olarak büyükçe bir örtü götürmüş ve bunu Moskova belediye başkanına vererek "Canım kardeşim, bunu Nazım Hikmet'in mezarına örtüver de Türkiye'den toprak getirip serpmeye kalkışacak belediye başkanları bu mezarı bulamasınlar" demiştir. Sonra, diğer yetkililere de hediyelerini dağıtan Erbakan'ın, örtüden başka cüppe, kalpak, takunya, fes ve Şeyh Efendi merhumun "Moskof'a iki nefes" adlı ibret verici Eser-i Muazzaması gibi hediyeleri de oralara götürdüğü anlaşılmış; fakat, sevimli Hoca'nın Ruslardan ne alıp döneceği henüz belli olmamıştır...

Desen:
Mahmut KARATOPRAK

Çarşaf'ın gayreti, bakın TV'ye kimleri getirdi...

SEÇMELERDEN SEÇMELER

ÇARŞAF'ınız geçen sayısında, Yılbaşı gecesi ekrana çıkan politikacılarımızın okuduğu şarkı ve türküleri yayınlamıştı. Bu şov programının çok tutulması üzerine, TRT Kurumu, ülkemizin bir takım "Ünlü" kişilerini de stüdyolarına davet etti. Haber aldığımız göre, gelecek hafta da "Ünsüz" kişileri ekrana çıkaracak olan TRT'yi, bu halka dönük davranışı için kutlar, hararetle ellerinden sıkarız..

Çizen:
Bülent DÜZGİT

Galatasaray Kulübü'nün Safiye Ayla hayranı, ama alaturka düşmanı Sayın Başkanı Selâhattin Beyazıt, hafifbatı müziği türünden bir parçayla karşınızda...

Beşiktaş'ın dertli başkanı Mehmet Üstünkaya... Pazarcıbaşı Fehmi Efendinin Nihavent şarkısıyla ekranlarımızda:

Mademki kulübün başkanı bendenizim Kim ne derse desin yarınlar bizim İşler kesat gidiyor son günlerde kerizim Puanlar gidiyor olsun yarınlar bizim yarınlar bizim.

Bizi ateşlere yakan kara vicdanlı hakem Son anda bir gol yedik penaltıyı vermedi hem Allahından bulsun başka bir şeycik demem Bu gidişle vallahi verem olacağım verem.

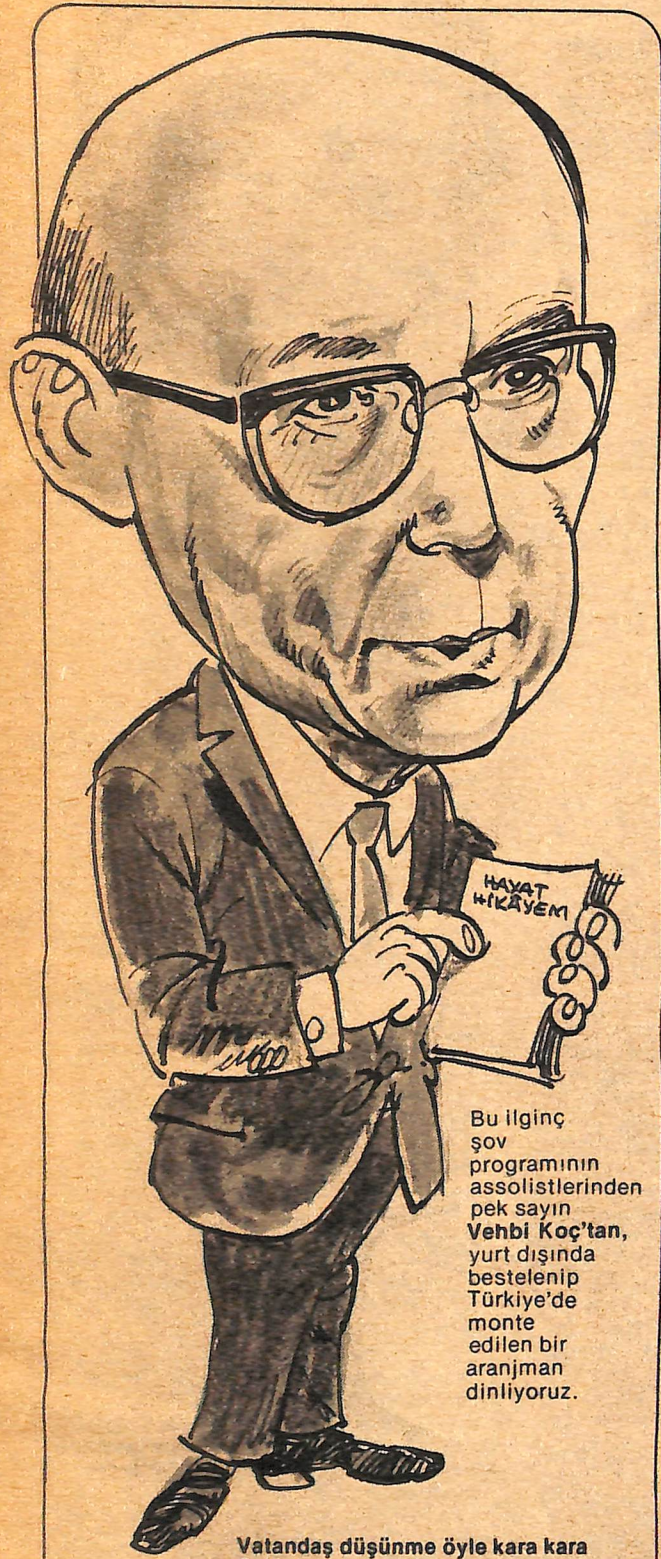

Şampiyonluk yolunda rehavetle ilerlemekte olan Fenerbahçe Kulübümüzün Başkanı Emin Cankurtaran ise, özel sazları eşliğinde, günümüzün ünlü bir şarkısını söylüyor sizler için:

Birbirimizden oyuncu aşırısak bile biz Yine de üç büyük takım kırk yıllık dost gibiyiz Hakem bey lütfen bir penaltı verir misiniz Malum zatıalınızle kırk yıllık dost gibiyiz.

BÜLENT.

Bu ilginç şov programının assolistlerinden pek sayın **Vehbi Koç'tan**, yurt dışında bestelenip Türkiye'de monte edilen bir aranjman dinliyoruz.

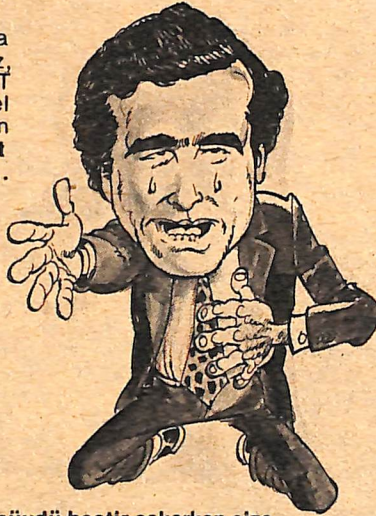
Vatandaş düşünme öyle kara kara
Çalış kazan sen de parra parra
Ben öğrendim gerçeği sora sora
Hayatta lâzım olan parra parra parra.

Süleyman
Ağa'nın
Bayatı
şarkısıyla,
sabık
TRT
Genel
Müdürü
İsmail
Cem İpekçi
ekran-
larınızda!

Saymadım kaç ay oldu sen ellerin olalı
Danıştay dur dese de, gönlüm hâlâ yaralı
Aklım hep TRT'de ayrıldım ayrılalı
Danıştay dur dese de, gönlüm hâlâ yaralı.

Bir başka
assolistimiz,
yine TRT
Genel
Müdürlüğünden
**Nevzat
Yalçıntaş...**
O da,
Hocazade
Necmeddin
Efendinin
Vidaniyegâh
makamında
bir
şarkısını
söylüyor:

Karlı bir kış günüydü hastir çekerken size
TRT ile bendomadık birbirimize
Ne yaptysam yaranamadım hiç birinize
TRT ile ben doymadık doymadık birbirimize.

Sevgili okuyucularımız! Şimdi de karşınıza
İstanbul'un züğürt Belediye Başkanı
Ahmet İsvan geliyor. Gözyaşları içinde
bestekâri malûmunuz bir Hicazkâr ve İhmalkâr
şarkıyla, cümlelerinizi gıryan ediyor.

İçin için yanıyor, yanıyor bu şehir
Onun için batıyor batıyor bu şehir
Memurlarımıza bile biz maaş veremezken
Neden bilmem hep bana çatıyor bu şehir.

Tahmin ettiğiniz gibi, Ahmet İsvan'dan sonra
başkentimizin ünlü Belediye Başkanı **Vedat
Dalokay**, sizlere Sütçü Emin
Efendinin kasma - kürek (affedersiniz)
Nişabürek makamındaki şarkısını söylüyor.

Artık bu solan Ankara'da ineklere yer yok
O kadar kirlendi ki temiz havadan eser yok
İktidar koltuğunda ne yazık bizimkiler yok
Bir belediye düşün ki puldan paradan eser yok.

Tehlike!..

Yazan:
**Hâdi
BORAZAN**

İNSANOGLUNUN aklının başına gelmesi için, yaşanan olaylar sözden çok daha etkili oluyor. Bu yüzden olacak "Bir musibet, bin nasihatten önceldir!" denilmiş.

İnönü'nün başbakanlığı sırasında Türk ordusunun Kıbrıs'a çıkarma yapmasını, büyük müttfikimiz, koruyucumuz, dostumuz Amerika Birleşik Devletleri'nin engellemesi, engellemeden de öte, yasaklaması Türk halkının gözünü iyice açmıştı. Oysa daha önce, bu sözde dostluğun nasıl Türk halkının aleyhine olduğunu anlatmak için yıllarca yazılıp çizilmişti, söylenmişti.

Bülent Ecevit'in başbakanlığı sırasında, Türk ordusunun Kıbrıs'a çıkarmasından sonra, büyük müttfikimiz, dostumuz, koruyucumuz Birleşik Amerika Devletleri'nin Türkiye'ye karşı hiç de dostça olmayan davranışı Türk halkının gözünü büsbütün açmıştır. Hele bu büyük dostumuzun, parasını ödediğimiz silâhları bile bize göndermek için, bunca nazlanması, ambargolar koyması, bu konuda en aymazları bile uyarmıştır. Oysa daha önceleri, bu sözde dostluğun Türk halkını sömürmeye yönelik olduğunu anlatmak için yıllarca yazılıp söylenmişti.

Yankesici, soyacağı insanın dikkatini başka yana çekmeye çalışır. Bütün soyguncular, dalavereciler, hırsızlar, bunların hepsinden daha baskın olan sömürücüler de, dikkatimizi başka yana çekmek için hiç yoktan ve durup dururken tehlikeler uydururlar.

Halk, tehlike geliyor diye sola bakarken, onlar sağ yandan, sağa bakarken de, sol yandan soyarlar.

SAF bir köylü çok güzel olan karısıyla uzun bir yolculuktayken, çok kurnaz ve açığöz bir kentliyle yol arkadaşı olur. Kurnaz kentli, saf köylünün güzel karısına göz koyar. Güzel kadını elde etmek için kurnazlıklar düşünür.

Yolda konuşa, söyleşe giderlerken saf köylü söz arasında akar sudan çok korktuğunu, sığ derelerden bile geçemediğini söyler.

Kurnaz kentli de,
- Ben de keklikten çok korkarım! der.
Saf köylü,
- Hiç keklikten korkulur muymuş! deyince, kentli,

- Elimde değil, sen nasıl sudan korkuyorsan, ben de keklikten korkuyorum... diye yalanını pekiştirir...

Gide gide, yolları bir dereye gelir, dayanır. Sudan korkan saf köylü, sığ dereden karşıya geçemeyince, kurnaz kentli, dost olduklarını, hem dostunu, hem karısını karşıya geçireceğini söyler. Güzel kadını sırtlayınca karşıya geçer. Kadını karşı kıyıda bırakıp da gelecek, köylüyü de karşıya geçirecek...

Saf köylü bekler, bekler; ne gelen var, ne giden... Dostu gelmeyince bir de bakar ki, ne görsün: Dostu fundalıklara dalmış, karısını da yere yıkmış... Durum çok kötü... Ne yapsın saf köylü, dereyi geçemiyor, elinden bişey gelmiyor, ama namus elden gidiyor.

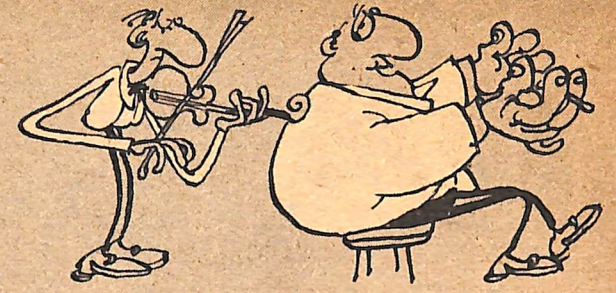
Birden, yol arkadaşının keklikten çok korktuğu aklına gelip, korksun da karısını bıraksın diye, kollarını butlarına çarpa çarpa keklik taklidi yaparak, dostuna bağırırmaya başlar:

- Kaç arkadaş, aman kaç! Keklik geliy pırr... Keklik geliy pırr... Keklik geliy, pırrr!..

KURNAZ ve iç dış sömürgeci yıllar yılı, kekligi tehlike olarak gösterdiler. Keklikten korktukları yalanını söylediler. Çoğumuzu da bu yalana inandırdılar. Böylece gerçek tehlikeyi, asıl düşmanı, yani kendilerini saklayabildiler.

Şimdi kandırılmış o saf köylü gibi, kollarını şapşap, kalçalarına çarpa çarpa,

- Düşman geliy pırr... Tehlike geliy pırrr!... diye namuslarını kurtarmak için çırpınıyorlarsa da, kanyan alan dereyi aştığından iş işten geçmiş oldu...

ÜSTAD...

Şu yerde de sallanmakta olan Üstadı koltuklayıp kaldırdık.

Ben dışarı çıkar çıkmaz bir araba bulup, Üstadı evine göndermeyi düşünüyordum.

Üstad kolumda, boş bir arabaya yürüdük, kapıyı açtım; Üstadı arkaya yerleştirmeye çalışırken, o:

- Sen de geleceksin, dedi.
- Çok geç oldu, siz gidersiniz.
- Ali'nin başı için, gelmezsen ölümü öp. Bir daha yüzüne bakmam.
Çaresiz bindim arabaya..

YAŞLICA, orta boylu, koyu esmer yüzlüydü. Bir gözü belli belirsiz şehlaydı. Papyonkravat takar ve pipo içerdi. Ayak burunlarını dışa doğru basarak paytak paytak yürürdü... Sarhoşken, paytaklığı daha da artardı.

Bazan Mevlâ, bazan Bektaşî olduğunu söylerdi. Çocukluğu, babasının yahut dedesinin tekkesinde geçmişti. Ama Atatürk'çüydü ve İngilizce bilirdi.

Cumhuriyetin bürokratik modernizmiyle ters düşmemek için, tasavvufun derinliklerinden bakan bir olgunluğu ceket pantol giyer gibi giyinmeyi yeğlemiş ve ham sofularla yobazların düşmanı olarak, kendini Atatürk'çülüğe bir güzel uydurmuştu.

Bu esneklik içinde gönlüne uygun birini buldu mu, rakıyı, başparmağı havada, avucuyla kadehi "Sır"layarak, önce göğsüne doğru kaldırıp içti; kadeh kalbinden ağzına doğru yükselirken de, bir:

- Huuu erenler, çekerdî.
Şayet, karşısındaki de rakıyı aynı usulle kadehi "Sır"layarak içiyorsa, tokuşturma töreni havadaki başparmakların çaprazlamadan birbirine değiştirilmesiyle yapılırdı.

Onunla beraberken, ben de öyle içmeye çalışırdım. Ancak "Hu erenler" bir hayli özentî ve yapıstırma olarak çıkardı ağızımdan. Sezerdim onun gibi "Rind-meşrep" ve "Dervişçe" olamadığımı.

Sonra, belki de gizli bir endişeyle, yobazların yine alanı boş bulduğundan, layıklığınerdemliğinden konuşur, Kipling'den İngilizce bir mısra okur, Farsça'ya geçerdi:

**Baza baza ançı hesti baza
Ger kafir-ü gebr-u putperest-i baza
In dergah-i ma dergen-i nevmedi nist
Sad bar eger tövbe şikest-i baza**

Ben de, kendimle dünyayı unutup, sonsuzluğun derinliklerine dalmış gibi yarım kapalı gözlerle başımı sallardım.

O iyice sarhoş olunca, dudaklarını bûzer, fışlamayla tıslama arası bir garip ısıklıkla kendince ney çalaraydı. Eliyle de usuldan usuldan havada tempo tutardı.

BİR kış, gece yarısına doğru ünlü bir lokantanın kapısı önünde rastlamıştım ona. Sarhoştı. Atkısı paltosunun

içinden çıkmış, yere doğru sarkıyordu. Şapkası yan dönmüştü. Kendine özgü ıslığıyla ney çalıyordu. Beni görünce:

- Gel girelim, dedi.
Lokanta, kapanmak üzereydi. Yemek saatinde çigan müziği, sonra da hafif melodiler çalan müzisyenler, ellerinde kutularına konmuş enstrümanları, vestiyerde paltolarını giyiyorlardı. Macar kökenli kemancı, arkadaşımızdı. Biz dışardan girince:

-Siz geç kaldı çok, dedi. Var gelmek yarın gece erken.

Bizim Üstad:
- Ha siktir, dedi.

Kemancı şaka yapıyor sandı, o da ona:

- Siktir sen, dedi.
Üstad, kemancının elinden keman kutusunu aldı, paytak paytak salona doğru yürümeye başladı. Kemancı peşinden gidiyor:

- Yapma ver onu. Çok para o keman, pahalı çok, ver onu, diyor.

- Çalacaksın bize...

- Şimdi olmaz, geç oldu. Yarın çalacak, söz ben sana.

- Yok, şimdi çalacaksın.

Kemancı anlayışlıydı; üstelik sanatçıydı da. Açtı kutuyu, aldı kemana eline. Masalarda kimse kalmamıştı. Garsonlar bize bakıyorlardı. Kemancı:

- Çalacak, ne çalacak? diye sordu.

Üstad, fışlamayla tıslama arası ıslığını yükseltmeye çalışarak göstermek istiyordu ne çalacağını.

Macar kemancı hiç bir şey anlamıyordu. Üstad ıslığı kesti, şarkıya başladı:

- Bahçe biziz, gül bizdedir. Bunu çal.

- Ben bilmiyor onu.

- Çal ulan, çal işte...

Toplanmakta olan masaların arasından Macar kemancı bir oryantal çalmaya başladı.

Üstad, başında çarpık şapkası, boyunda yere sarkmış atkısıyla, ellerini yana yatmış uçak kanadı gibi açmış, dönmeye uğraşıyordu. Bana:

- Sen de dön, diyor.

- Hatırı kalmasın diye ben de ellerimi açtım, karşılıklı dönmeye başladık.

Macar kemancı, oryantalı döktürüyor biz de boş lokantada Mevlâ dervişleri gibi karşılıklı dönüyorduk. Garsonlar, gülüyorlardı halimize.

Üstad, bir yandan ilâhîsini de söylemeye devam ediyordu:

- Bahçe biziz, gül bizdedir.

Bana:

- Sen de söyle diyordu.

Ben de söylüyordum.

Sonunda, Üstadın başı döndü. Düşmemek için bir masaya tutundu. Kemancı sustu.

Üstadın koluna girdim. Kemancı dos ta teşekkürler ettik. Garsonlara da hoşça kalın, dedik. Ve çıktık lokantadan.

Dışarıda kar başlamıştı. Ama Üstad henüz hızını alamamıştı.

- Başka bir yere gidelim, diyordu.

- Geç olmadı mı?

- Olmadı. Bak gelmezsen, öldüğüm zaman içinde ukte kalır...

Daha geç kapanan bir meyhaneye gittik. Geldiğimizi gören şef garson elimizi sıktı. Bir masaya oturttu. İki duble rakı verdi. İkram olsun diye de soyulup tekerlek tekerlek kesilmiş, üstüne de azıcık limon sıkılmış elma tabakları koydu önümüze; peynir, kavun, yeşil zeytin falan getirdi.

Üstad, bunların ikram olduğunun farkında değildi. Mırıltılı bir sesle hoşnutluğunu belirtmek için gülücükler yapan şef garsona:

- Hangi sarhoşun artıkları bunlar pezevenk, diyordu.

Neyse ki, şef garson ne dediğini anlamıyordu. Ben de durumu kurtarmak için şef garsonun şerefine kadehimi kaldırıyordum.

Derken Üstad eliyle bizim ahbap şef garsona "Gel gel" işartı yapmaya başladı. Adam seyirtti:

- Sen kızılbaş mısın?

Garson fena bozuldu:

- Estâfirullah efendim, değilim.

- Ben, kızılbaşım.

- Estâfirullah efendim, siz de değil-siniz.

- Kızılbaşım ulan, kızılbaşım işte.

Rakıyı "Sır"ladı:

- Hu erenler'i çekti. Ali'm'e içiyorum. Ya Ali senin için. Haydi ulan, siz de için Ali'ye..

Öteki garsonlar da yavaş yavaş çevremizde toplanmaya başlamışlardı. Fazla su koyuverirsek, yaka paça dışarı atacaklardı. Ben gözle kaşla işaret ediyor, sarhoş olduğunu anlatmak istiyordum Üstadın. Ama Üstad ısrar ediyordu:

- Hepimiz kızılbaşız, haydi bakalım, kızılbaşların şerefine.. İçin ulan için, Ali'nin şerefine...

Bir belâya bulaşmadan artık oturdu-

EVINE gidecek sanıyordum, ne gezer. Diplomatlarla bakanların gittiği lüks bir gece kulübünün önünde durdurdum arabayı:

- Bir de buraya uğrayalım.

Aman, zaman; nafile..

İndik arabadan. Üstadın atkısı yerleri süpürüyordu yine. Şapkası iyice yana yıkılmıştı. Gece kulübü, binanın ta en dibindeydi, merdivenlerle iniliyordu.

Üstad, antrede lavaboya yöneldi:

- Sen in, ben geliyorum, dedi.

İndim ben de aşağı. Bir köşede lâcivertler içinde seçimlerde milletvekiliğini kaybetmiş eski bir genel müdür oturuyordu. Yazara, çizere meraklı bir genel müdürdü, üstelik de aile dostumdu. Beni görünce ayağa kalktı, masasına davet etti.

- Evet ama, bizim Üstad da var, dedim.

- Aman efendim daha çok memnun oldum, o da buyursun.

Üstad da buyurdu. Ama merdivenlerden inerek değil, ineyim derken yüzü koyun düşüp ta aşağıya kadar kayarak. Bütün salon ayağa kalktı, Üstadın kafası yarılmış, kanıyordu.

Genel müdür, hemen masasına oturttu Üstadı. Garsonlar tентürdiyot, pamuk getirdiler. Kafasının patlayan yerine tентürdiyot sürdüler, pamuk yapıştırdılar. Üstad:

- Çok acımadı, diyordu. Bir tek atayım, açılırım.

Ve, önüne konan rakıyı dikti ağzına. Arkasından bir öğürme. Midesinde ne varsa eski genel müdürün lâcivertleri üstüne...

Eski genel müdür önce kıpkırmızı oldu, sonra sapsarı kesildi.

Üstadı kusa kusa alıp götürdü garsonlar.

Ben de, özür dileyerek ayrıldım masadan.

Sonradan öğrendim ki, Üstadın eskiden borca bıraktığı hesapları da bizim aile dostu eski genel müdüre getirmişler.

Zavallı adam, seçimi kaybetmenin acısını dindireyim derken sade elbise-den olmamış, bir de yüzlerce liralık hesap ödemiş. Ve, kusmuk içinde doğru bir sabahçı hamamına gitmiş.

Yıllarca sonra rastladığım zaman anlattı bunları, gülerek de:

- Nerde şimdi Üstad, ne yapıyor, dedi.

Boynum azıcık bükülür gibi oldu:

- Beş ay önce öldü, dedim.

1976, daha karanlık geçecek

ELEKTRİKÇİ OSMAN
VOLTAJ AÇIKLADI:

"Karanlığı görmek
istemiyorsan,
görmezsin,
gözünü yumarsın..."

HER yeni yılın başında insanın ruhunu aydınlatan dilekler, düşünceler sıralanırken elektrikçi Osman Voltaj, herkesin içini karartan bir açıklama yapmış ve 1976'nın, 1975'ten de karanlık geçeceğini bildirmiştir. Şimdi bu konuda vatandaşların ne düşündüğünü öğrenmek için hep beraber yola çıkalım ve karşımıza çıkana fener sicalım...

1- **İsmail Hakkı Takunya: "Ceride-i Şeriat Muharriiri"**

"Karanlık mı?! Hamdolsun, her taraf nur'a gark olmuş bir vaziyette... Öyleyken bir takım münafıkların karanlıktan söz etmeleri niye?.. Niye olacak; Bulgar keferesinden elântirik alalım diye!... Gardeslerim, goministlerin aydınlığına bizim ihtiyacımız yok! Onların verdiği ışıktaki oturup kalkmak, gezip dolaşmak, hatta bina ve zina yapmak bile haramdır."

2- **Zekeriya Vergivermez: "Fabrikatör"**

"Maaleset bizim fabrika yöresinde de elektrikle bir azalma başlamış bulunuyor. Çünkü tezgâhlarım, eskisi gibi çalışmıyor. Çark da artık, eskisi gibi kolay dönmüyor!"

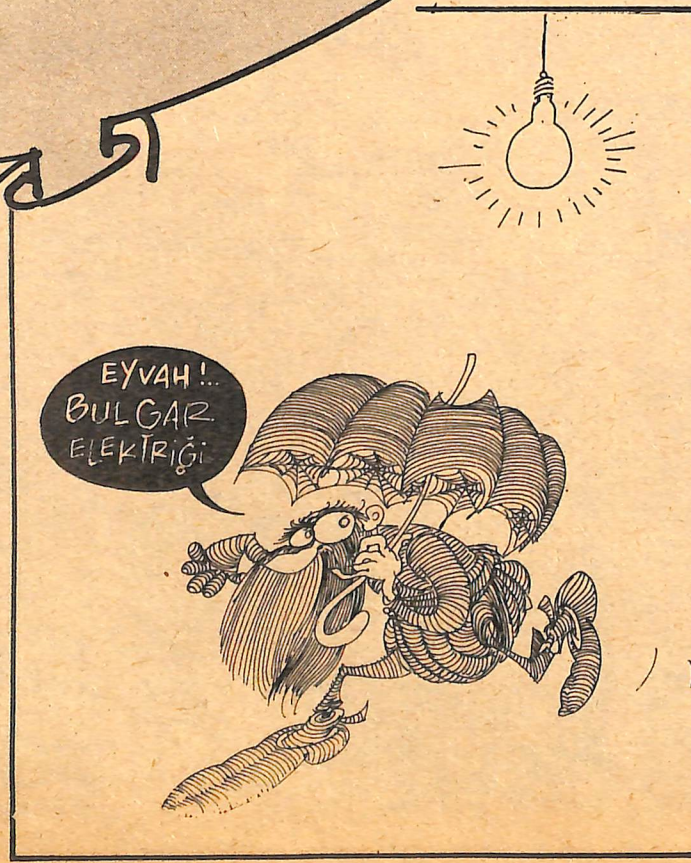
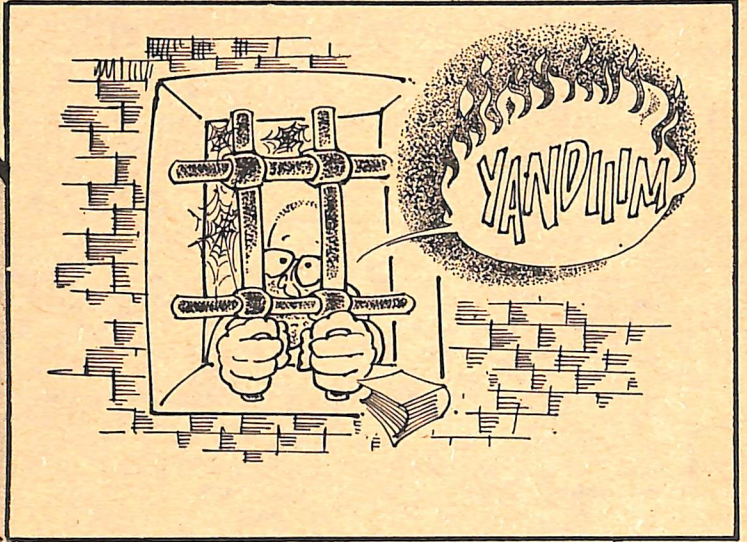
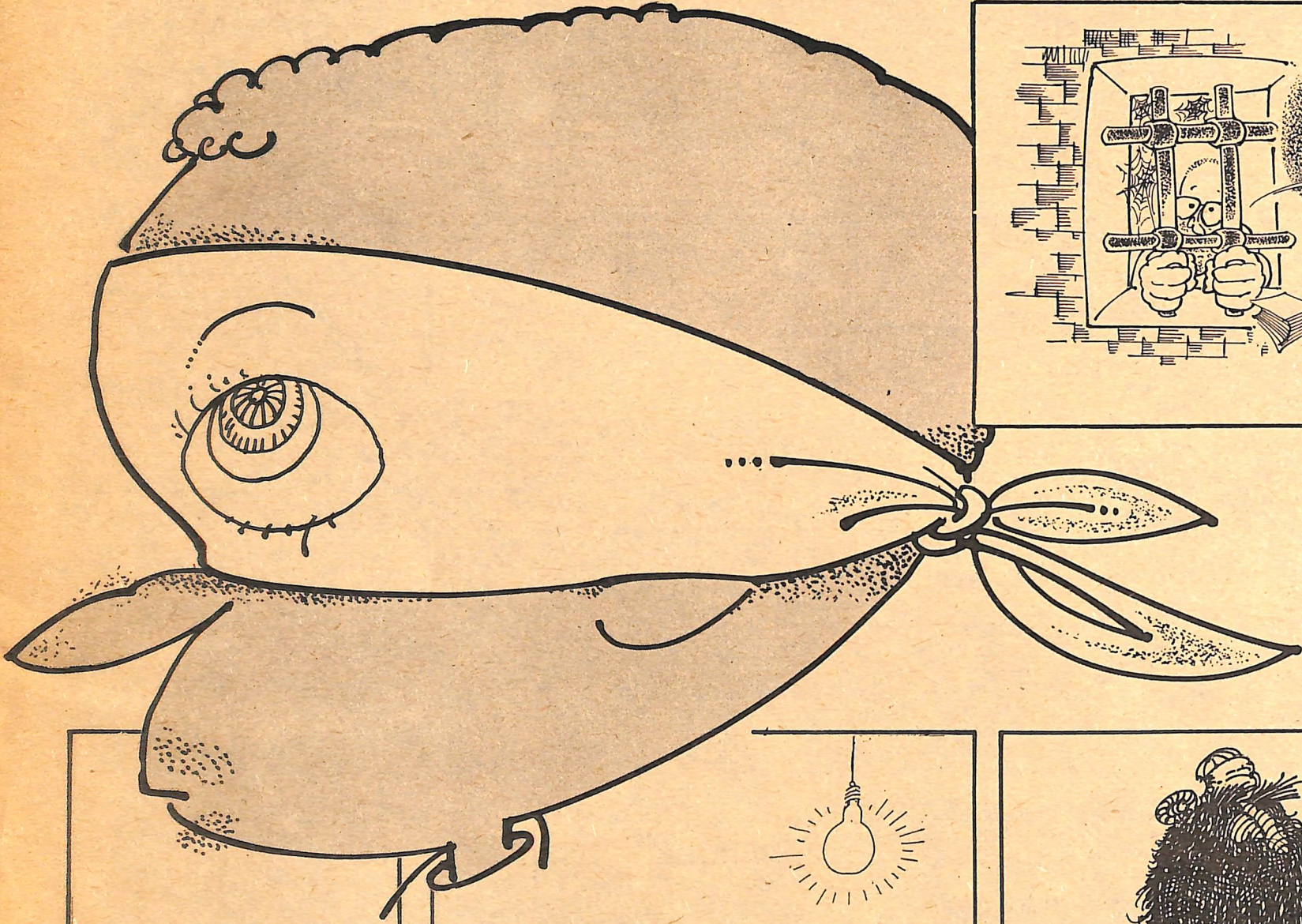
Aslında bunun nedenini biraz da işçilerde aramak gerekir. Ulan, eskiden ne işçilerim vardı!.. Şimdikilerin hepsi dikkafalı!.. "Biz bu ışıktaki çalışmayız, patronun çarkını döndürmek için, artık öz el atmamız" diyorlar..."

3- **Seyfi Efkarlı: "Şarapçı"**

"Abicim, hyıkl! Bu karanlık dümeni de nereden çıktı yavul.. Geçen gece sırtımı duvara dayayıp şarabımı çekerken, şak ışıklar yengen!.. Aman, zaman demeye kalmadan abicim, bir de baktım adamın biri ön tarafıma, acele bir afiş yapıyor!.. Eh, ben de tutup herifin kafasına elimdeki şişeyi yapıştırınca, başım derde girdi abicim..."

4- **Aydın Tutuklu: "Düşünür Yazar"**

"Evet!.. Karanlık giderek artıyor. Ama, kuşku olsun halkımın, karanlık iyice bastırıkça; ışığı şimdilik elinde tutanlar ampulleri söküp yerine daha küçüklerini astırdıkça, ortalığı aydınlatmak için bizler yanı-
yoruz!"

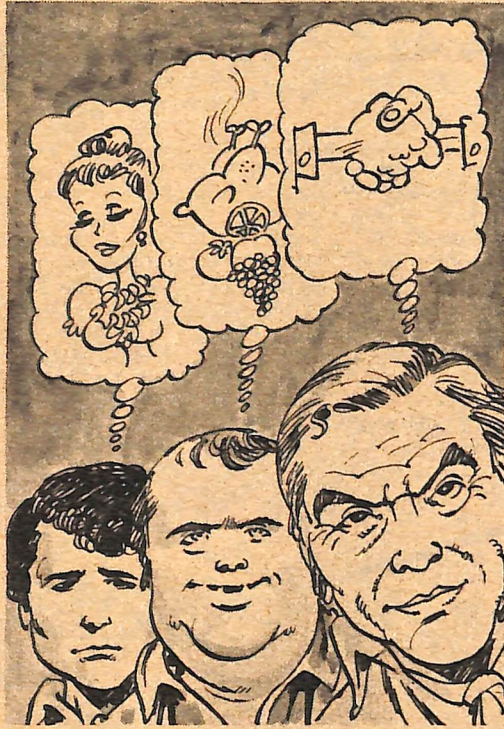
BONANZA

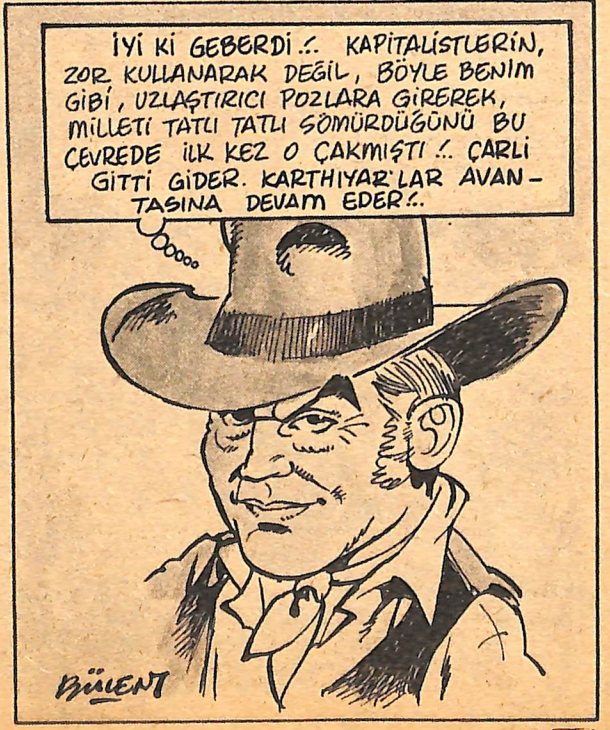
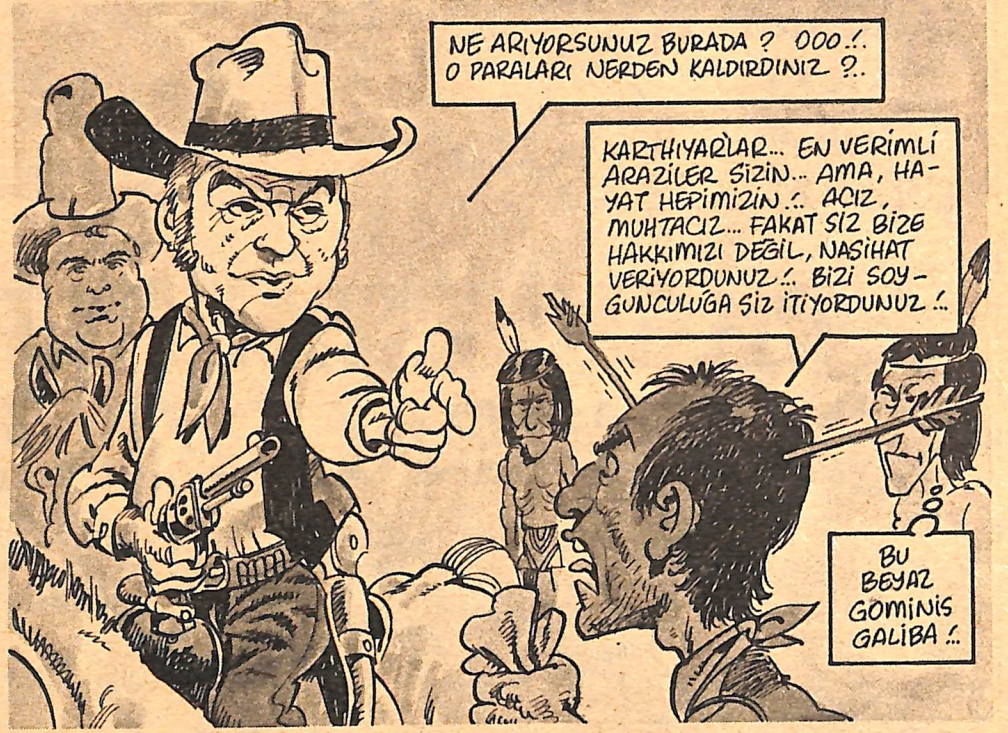
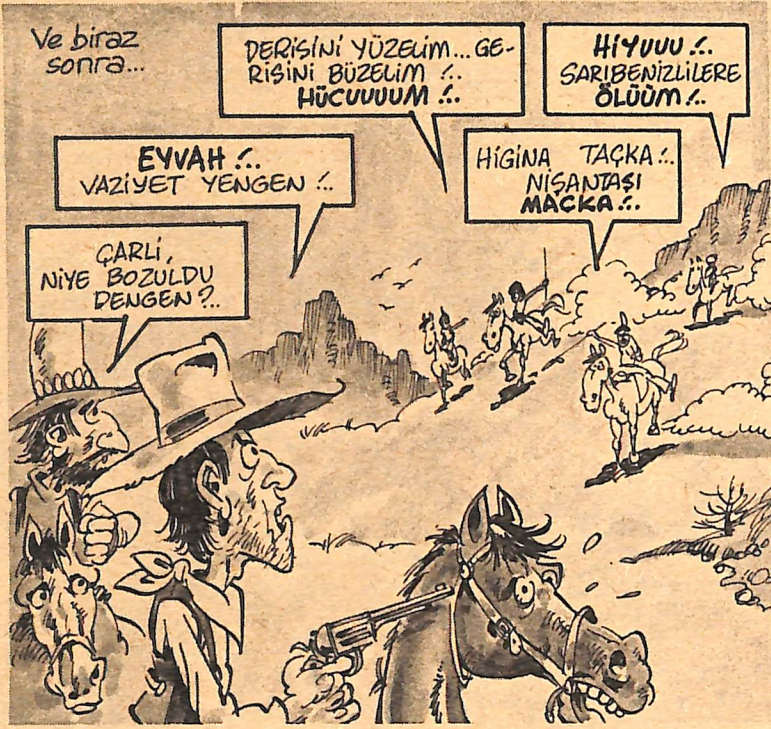
DOLU DÜZGÜN

BÖLGENİN tanınmış ailelerinden Karthiyar'lar yine gündelik işlerini yapmaya koyulmuşlardı: Baba Karthiyar kime ne iyilik yapacağını, Hogona Has yemekte kaç kilo kayıntı atacağını, Küçük Co da kimi tavlayacağını kara kara düşünüyordu...

Yazan: Kandemir KONDUK

Çizen: Bülent DÜZGİT

Kadınlar yılı biter bitmez bu yapılır mı?..
Erkek dediğin modaya bu kadar kapılır mı?..

Bütün kadınlar günlerdir ağlıyor. Çünkü...

ERKEKLERİN HER SEYİ KISALTIYOR!..

Parisli üşütük modacının 1976'nın haşın kreasyonlarını ilân etmesinden sonra, piyasada makas sıkıntısı başgösteriyor... Aslında, makasları kadınlar yatakların altına saklıyor... Çünkü, meydanda makas gören erkek, hemen orasını burasını kısaltıyor...

Bu da, 1976 erkek modasının, Fındıkzade'deki bir kurbanı... Sabahleyin alışverişe çıkan Cevriye Hanım, gazetelerdeki bu müthiş haberi görünce, kocası Vahit Beyi hatırlayıp, "O da bu modaya uyarsa ben n'aparım?.. Onun zaten herşeyi kısacık..." demiş ve şırakcadak düşüp bayılmıştır... Kadıncağızın, bu modaya bayıldığı anlaşılmıştır.

Bu adamı iyi tanıyın hanımlar!.. Tüm dünya kadınlarını ağlatan modanın öncüsü Müsü Mezur işte bu heriftir!.. Şu anda hepinizi dehşete düşüren açıklamasını, yalancı dolma yaparmış gibi hiç utanmadan yapıyor!... Yazıklar olsun!..

İşte son durum.. Görüldüğü gibi kadınların ağlaşıp sızlaşmalarına fazla gerek yok.. Alt tarafı elbiseler biraz kısalması, hepsi bu...

YOKSA BİR YANLIŞ ANLAMA MI OLDU?..

SEBEP

KADIN, kapkara bir bebek doğurmuştu. Kocasına dönüp çıktı: -İşte; hep karanlıkta sevişmek istemenin sonucu!

SU ...

KEKEMENİN biri arkadaşlarını la Afrika'da aslan avına gitmişti. Feci bir sıcakta saatlerce aradılar avı. Dilleri kupkuru, kan ter içinde dolanırken kekemenin feriyadı duyuldu:

-Su... su... su...
Arkadaşları coştı, şapkalarını havaya attılar:
- Yaşasın! Kurtulduk!
Aynı anda ağaçların arasından fırlayan azgın bir su aygırı hepsini ezdi geçti!

14. LOUIS

14'ÜNCÜ Louis, ölüm döşeginde kendinden geçmiş sayıklıyordu.
-Bana oğlumu getirin!
Çocuğu getirdiler. Baba sordu:
- Senin adın ne?
Oğlan cevap verdi:
- 14'üncü Louis.

ISABET

LORD, avdan şatosuna döndü: Uşağına:
-John, dedi, bütün misafirlerim avdan döndüler mi?
-Evet efendim, herkes döndü:
Lord, memnun:
-Öyleyse, dedi, vurduğum gerçek-ten ceylandı.

YANILGI

SAÇ fırçasından inen kirpi:
-Hayatta herkes yanılabilir, diye düşündü...

TEZ ŞIFALAR

SİNİR doktoru genç kadını teselliye çalışıyordu.
-Kocanızın kendisini buzdolabı sanmasına o kadar üzülmeyin. Bu, maalesef bütün dünyada yaygınlaşmaya başlayan bir illet.
-İyi ama doktor bey, dedi kadın. Geceleri ağzı açık uyuyor, içindeki ampulün ışığı da beni uyutmuyor.

ACELESİ YOK

GENÇ bir trafik polisi İstanbul Ankara yolunda çok hızlı giden bir spor arabaya takıldı. motosikletiyle yanaşıp durdu. Direksiyonda nefis bir sarışın. Polis kalemini çıkartıp gerekli cezayı yazarken kız kırttı:
- Çeki hemen vermenize gerek yok Sonra da verebilirsiniz!

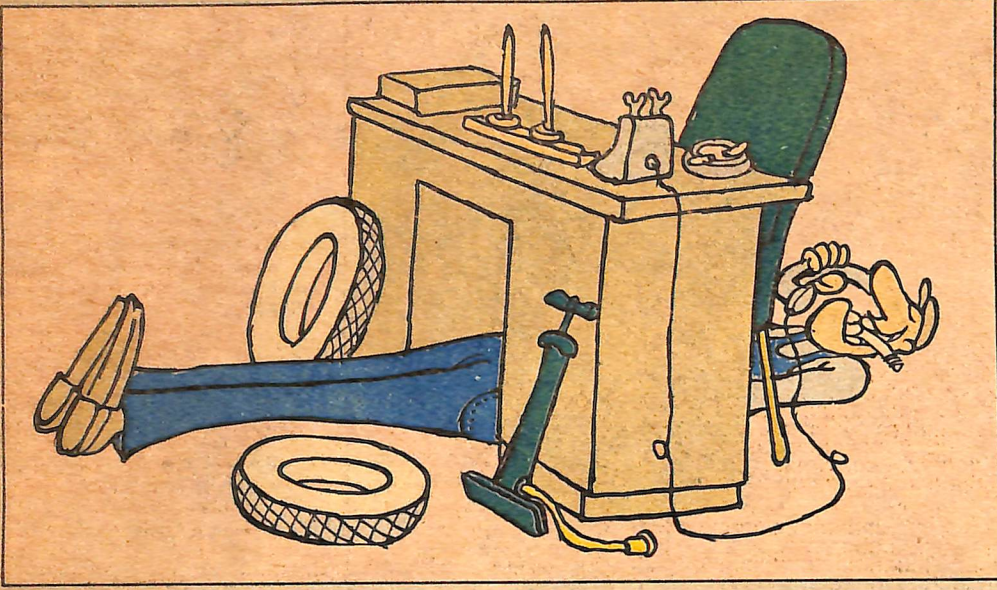
KURTULALIM

AMERİKALI bir işadamı, New York'ta, bir gökdelenin 70. katındaki bürosunda çalışırken, önce kulağına itfaiye arabalarının sesi, sonra da burnuna bir duman kokusu gelmiş. Büro kapısını açıp bakmış: Daire yanıyor... Pencereye koşmuş: Aşağıda itfaiyeciler branda germişler, atlama için işaret ediyorlar. Amerikalı bir an tereddüt etmiş. Sonra, sallamış kendini boşluğa.

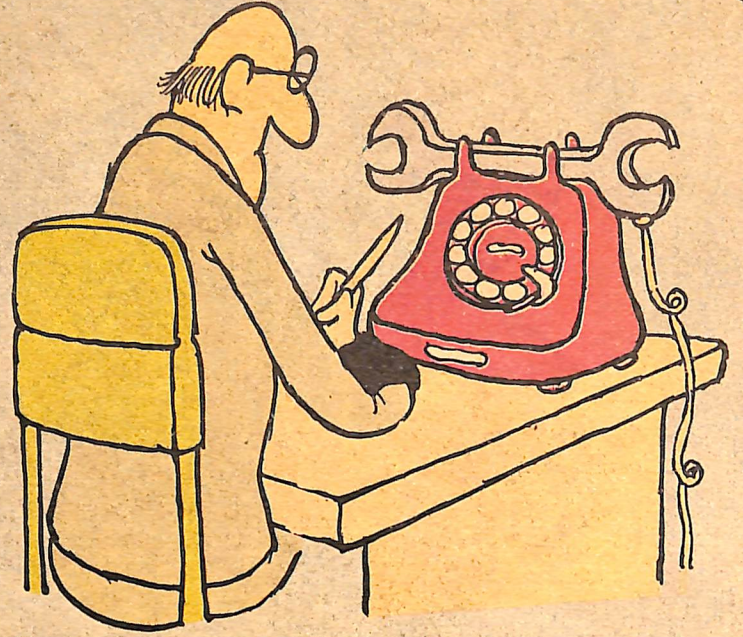
Adam, tam brandanın ortasına düşmüş. Ama lânet örtü öylesine gerginmiş ki, Amerikalının çarpmasıyla gerisin geriye gidip gene yetmişinci kat penceresinden içeri, koltuğuna oturması bir olmuş. Bu kez alevler odayı ıyice sarmakta olduğu için, adamcağız hemen pencereye koşmuş ve kendini tekrar boşluğa bırakmış. Sonuç yine aynı: Altı saniye sonra Amerikalı yine koltuğunda.

Üçüncü deneme de aynı sonuç: dördüncü de aynı.
Dayanamamış itfaiye müdürü:
-Getirin ulan tüfegimi, diye bağrımış. Vurayım şu herifi de kurtulalım!

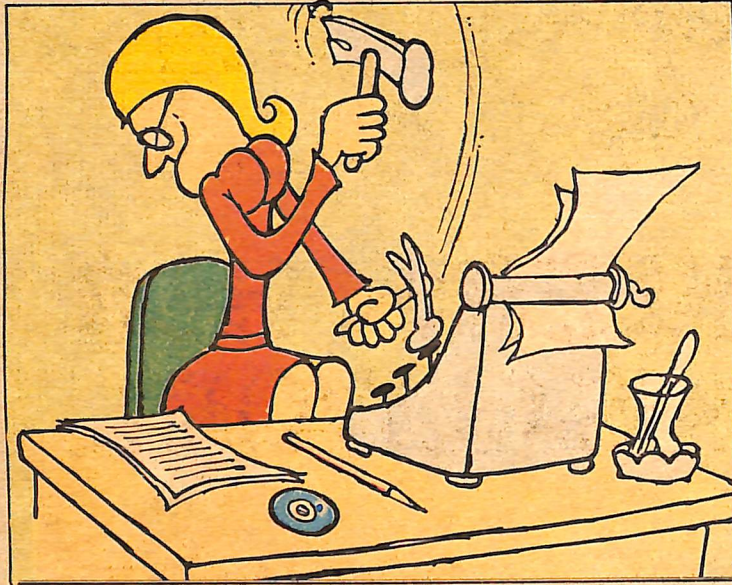
Kim işçi, kim memur?

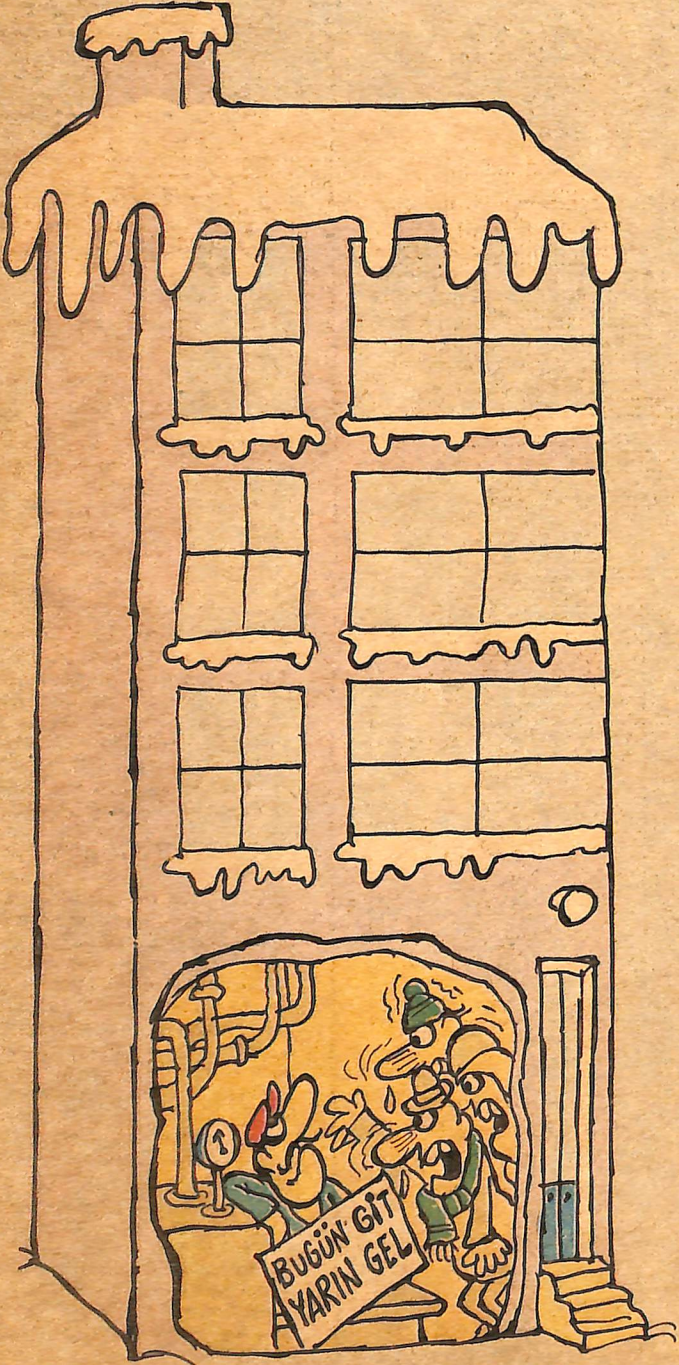
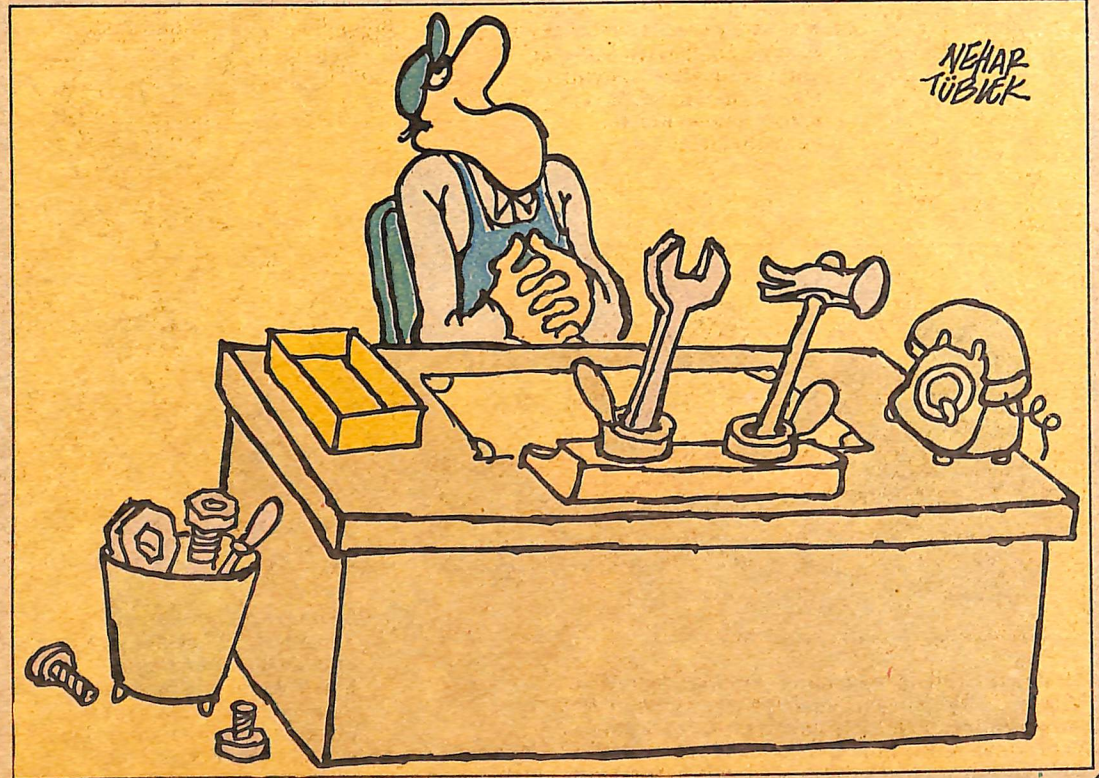
Çizen: Nihar TÜBLEK

- Memur işçi olursa, işçi de memur.. Durum belki bundan da karışık olur...
- İşçi-memur ayrımı herkesi çok üzüyor, Nihar Tüblek de konuyu işte böyle çiziyor..
- İşçi de, memur da, iç içe girmiş burda.. Vallahi ne diyelim, hayırlı olsun yurda...

NEHAR
TÜBLEK

Çarsaf

isc mi, ^{AJDA PEKKAN}memur mu?

Garsaf

haftanın sanat olayları

Unutulmayacak bir konser

BİR salon düşününüz ki, klasik batı müziği hayranlarıncı silme dolmuş, 50 liralık bir bilet karaborsada 250 lira olmuş. Sonunda onlar bile tükenmiş de, bazı yardımsever kişiler katıldığı gidermenin yolunu sahte bilet basmakta bulmuştu. Koca salonda çıt yok. Yaylı çalgılar, nefesli sazlar ve oynayan kızlar Beethoven'den, Brahms'a, Chopin'den Schubert'e atlarken, dinleyiciler büyülenmişti âdeta: Her parçanın bittigini, reverans yaparak hatırlamak zorunda kalan orkestra şefinin gayretleri bile vecde kapılan dinleyicileri ayıltamıyordu. Saatler akıp gitmiş, orkestranın programındaki parçalar çoktan bitmişti. Fakat müzikseverlerde en küçük bir kıpırtı görülüyordu. En seçkin kişilerin doldurduğu salonu toplum polisi zoruyla boşaltmaya kalkışmak hiç de yakışık olmayacağından, organizatörlerin akıllarına gelen çare, genç sopranomuz ünlü **Hayriye Haykiran'**ı sahneye davet etmek olmuş, birkaç kişi kentin çeşitli yerlerine dağılarak kendisini bulmuştur. Ve **Haykiran**, dünyanın çeşitli ülkelerinde kendisine bir yığın ödül kazandıran o tatlı sesiyle "**Carmen**"den bir aryaya başladığı an, vecd halinde bekleyen dinleyici topluluğu birden aılmış, bir kısmı yangın var sanarak canını sokağa atarken, bir kısmı oturduğu koltuğa yığılıp bayılmıştır.

Yetti, nasıl gitti?

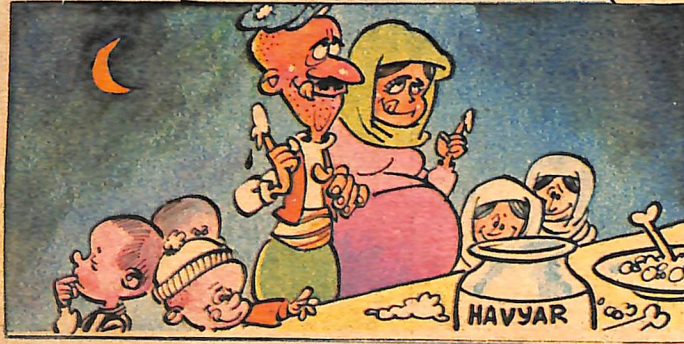
Temsilcisi bulunduğu İngiliz firması genel müdürünün İstanbul'da bulunması nedeniyle mümtaz misafiri onuruna verdiği yemekte, vizon etollü levrek filetosuyla çevirme pilicifazla kaçırın ve bir kalp krizi sonucu genç sayılacak yaşta aramızdan ayrılan büyük yatırımların teşvikçisi, piyasa namusunun yılmaz bekçisi ve ziyafet sofralarının en vefakâr nöbetçisi Abdurrahman Yetti'nin sevgili naası, eller üzerinde ve aksırıklı, tıksırıklı ağlama krizleri arasında, toprağa verildi. Fakir babası olarak tanınan ve sofra şehidimiz olarak ebediyen kalplerimizde yaşayacak olan merhumun cenazesinde Şükran Sümer Hanım,

Landin'in en son moda tayıörü, pırlantı broşu ve kirpiklerini birer inci tanesi gibi süsleyen göz yaşlarıyla, pek güzel bir günündeydi. Ama, o çizimleri kendisine yaraştıramadık doğrusu.. O gün, kendilerini vefakârca moda adanmış olan çilekeş hanımlarımız, çoğunlukla midi ve maksiyi seçmişlerdi. Piraye Velibekir Hanımın rönar arjantesi, Betül Karaköse'nin hıçkırıklı sesi ve tam bir aydır perhiz yemini

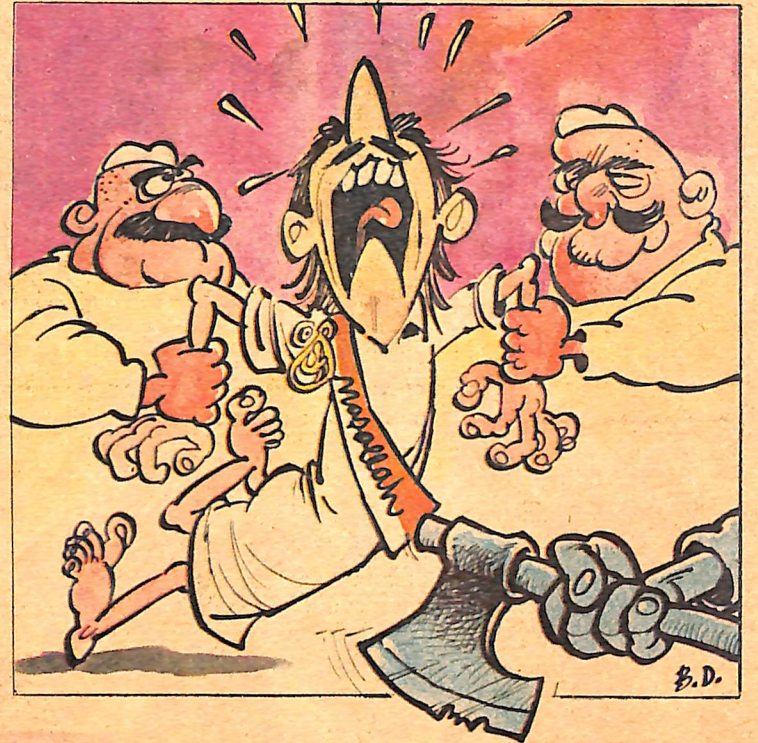
etmiş olan Tüzün Yazgan Hanımın sallantılı damla yakut küpesi de hoştu. Amma; kapkaranlık

ve upuzun bir yola uğurlanan merhuma daha fazla ağlamakda, ayıptır söylemesi doğrusu boştu.

Merhaba 1976...

Yeni yılın gelmesiyle yine o biçim yaşantısına dalan seçkin sosyetemizin biricik Rubirosa'sı Nâsir Nasırsız, Solo Kulüpte 1976'nın ilk yemeğini verdi. Kuş sütüne varıncaya dek her şeyin bulunduğu ve özellikle istakozların melekler gibi kanat açtırılıp amuda dikilerek sergilendiği masada, yalnız şampanya içildi ve kaşık kaşık havyar yenildi. Ne var ki, bakara partisine geç kalmamak için ânında toplanan büfenin artıklarını attırmaya kıyamayan fakir babası ve sosyal adalet havarisi Nasırsız Bey, kulübün altındaki pasajda civardaki kapıcı ailelerine ikinci bir ziyafet çekti. Bu cömert yürekli iş adamımız sayesinde, ilk ve son defa belirli bir zümrenin havyarın tadına bakması sağlandı. Sayın Nasırsız'ı içten ve de gönülden kutlarız.

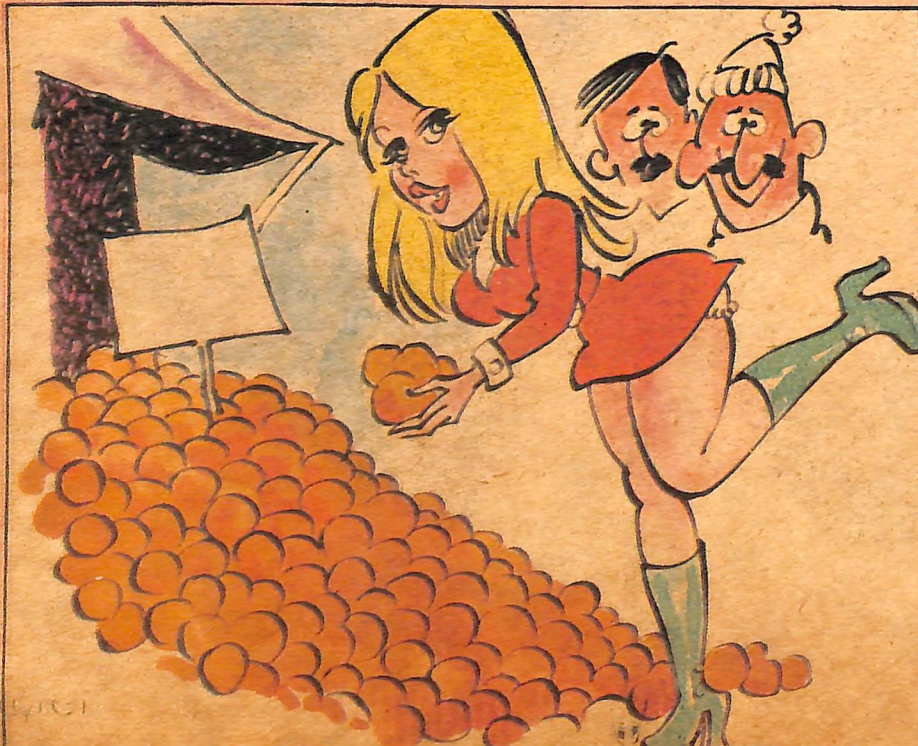

Beklenen sergi

Pek ünlü seramikçileri-mizden Hale Durmazkoşar Yoğuran; Paris, Roma, Viyana ve Londra'da açtığı sergilerde umduğu ilgiyi göremeyince yurda döndü. Bir süre dinlendikten sonra kendini resim çalışmalarına veren Yoğuran, uzun ve yorucu çabalarının ürünü olan eserlerini bu kez Ankara, İzmir, İstanbul gibi büyük kentlerimizde açtığı sergilerle sanatseverlere sundu. Ne var ki, bu dalda da hayal kırıklığına uğrayınca, Topkapı dışında, bir portakal sergisi açtı. Ve başardı...

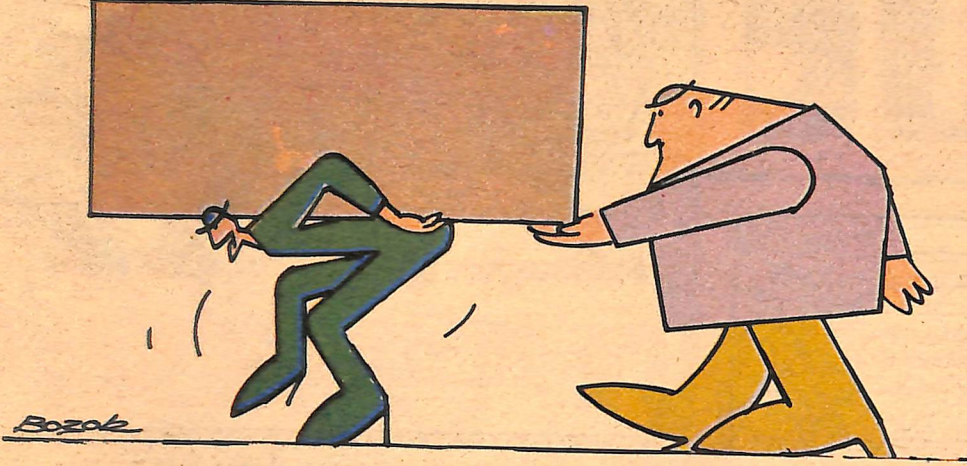
Koleksiyon tamamlandı...

Beş kıtaya iş yaptığı, bire aldığı yüzde beş yüzkarla sattığı halde her yıl muntazaman zarar etmesini bilen, vergi ödemelerinde maliyeye sadece beyanname veren ünlü ithalatçılarımızdan Moiz Yutturur, üç kişilik ailesiyle çıktığı tüm Avrupa ülkelerini kapsayan Yılbaşı gezisinden, dört kişi olarak döndü. Evinin eşyasından elbisesinin kumaşına varıncaya dek, her şeyini yurt dışından getirmeye meraklı olan Yutturur'un, dördüncü kişi olan yakışıklı genci Fransa'da bulduğu, kızı ile evlendirecek olduğu, pazarlık sonucu oğlana drahma vermek derdinden de kurtulduğu için hayatından pek memnun görüldüğü söylenmektedir. Bir iddiaya göre Yutturur, şöyle demiştir: "Kızım, damadımdan daha akıllı çıktı. Çünkü kendi, kafasına göre bir koca buldu. Fakat koca olacak bu enayi drahomadan caydığı gibi hem dönüş yol paramızı çekti, hem din değiştirip bizim tarafa geçti. Bir de sünnet olunca o is de bitti." Musevi dinini seçip, sünnetçinin önünden geçmek zorunda kalan Fransız damat François de la Derrie're'in, klinikte çekilmiş, neşeli bir pozu...(üstte)

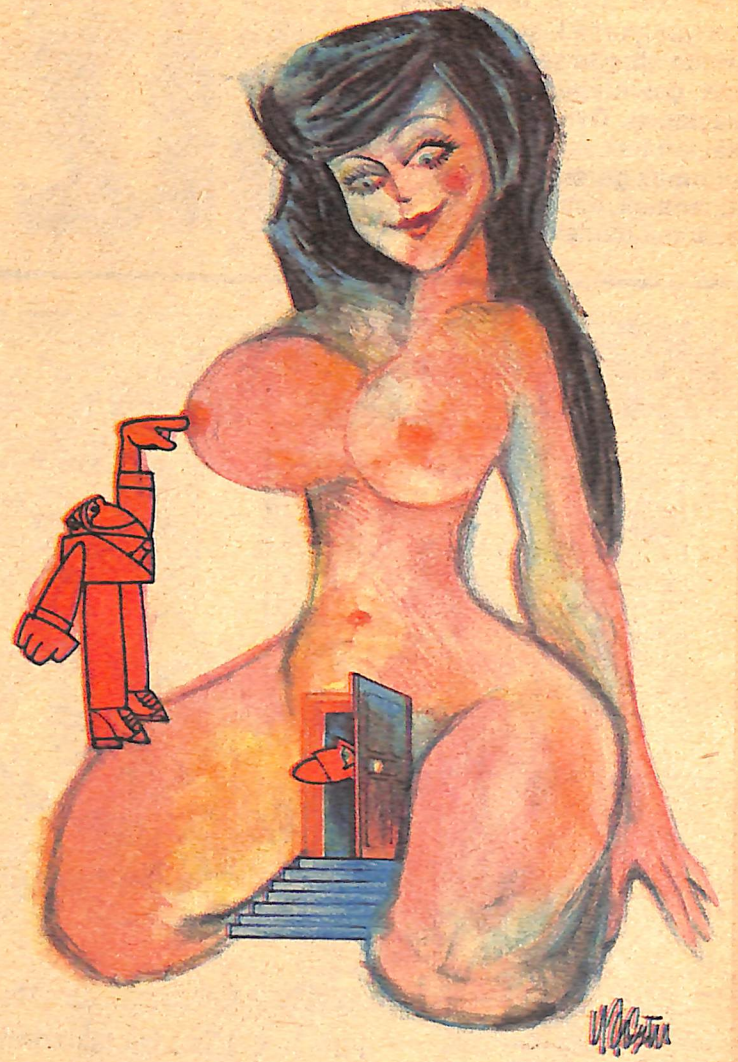
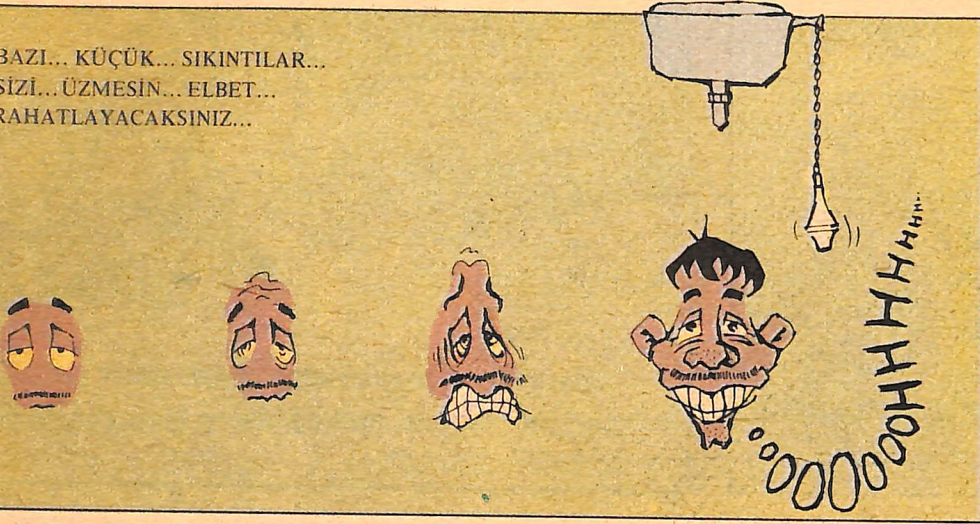
EKSTRA Çarşaf

Erdoğan BOZOK

BAZI... KÜÇÜK... SIKINTILAR...
SİZİ... ÜZMESİN... ELBET...
RAHATLAYACAKSINIZ...

Şekip DAVAZ

Yalçın ÇETİN

TÜRKİYE 1975

Binerken meclislerde yine tur tur üstüne
Şu dertli başımızda çıktı ur ur üstüne

Vatandaş biraz huzur beklerken, siyasîler
Attılar birbirine çamur çamur üstüne

Kan döküldü boş yere, öldürüldü nice genç
Açıldı mezarlıkta çukur çukur üstüne

Kol gezdi ortalıkta kaba kuvvet, irtica
Siyasîler işlerken kusur kusur üstüne

Böylece bir yıl geçti, bindi yine çaresiz
Vatandaşın sırtına kambur kambur üstüne.

ÜMIT YAŞAR OĞUZCAN

TÜRKİYE 1976

Kimine bu yıl hanlar ve hamamlar gelecek
Kimine nice dertler, nice gamlar gelecek

Boşuna beklememiz sabah olacak diye
Yine zindan geceler ve akşamlar gelecek

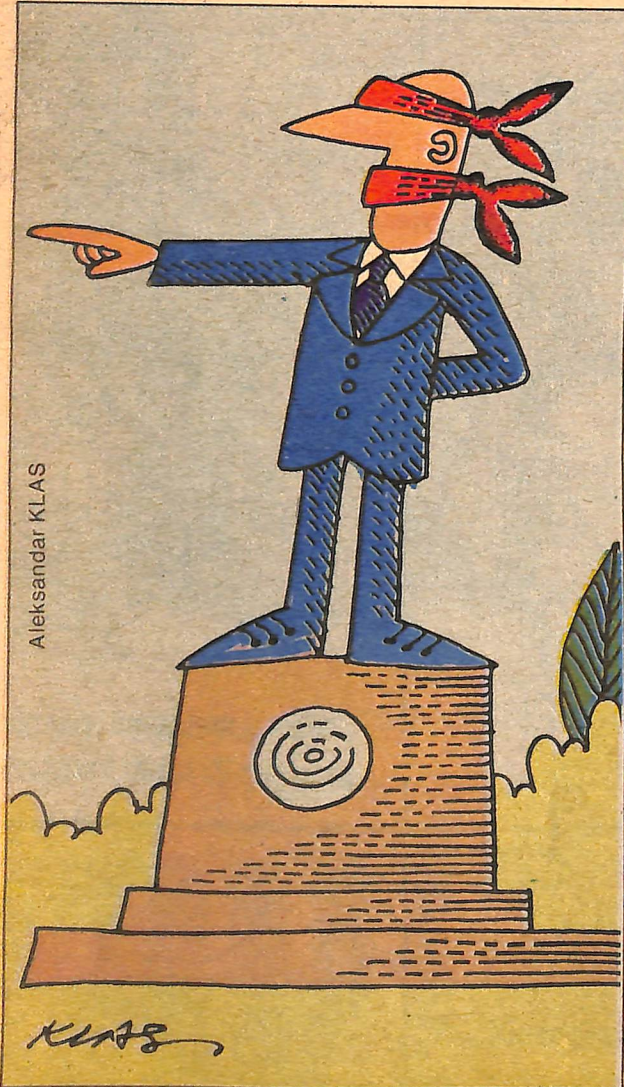
Memleketin hayrına işler yapılsın derken
Yapılanları yıkan boş adamlar gelecek

Yiyen daha yiyecek ve devlet sofrasına
Yeniden ne oburlar ne yamyamlar gelecek

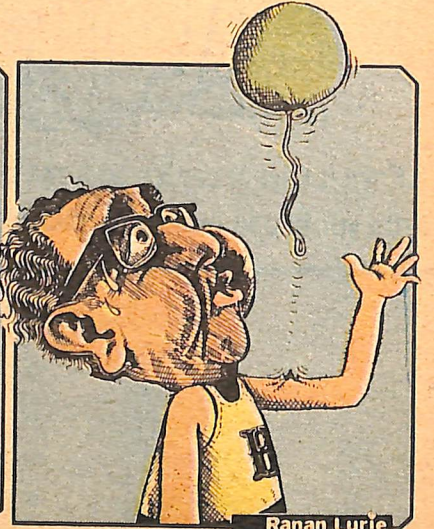
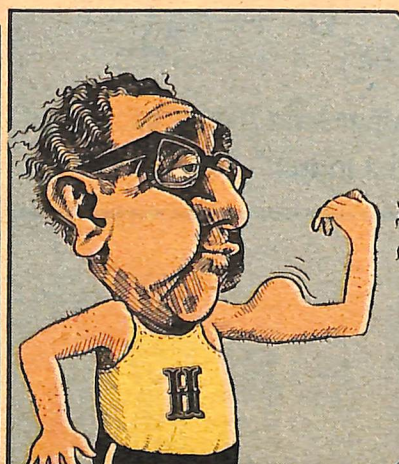
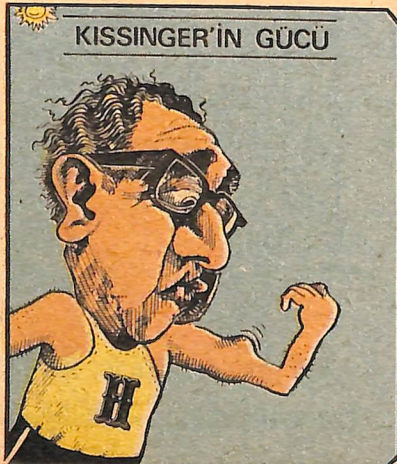
İtibarımız biraz artsın diye beklerken
Siyasette devrilen nice çamlar gelecek

Vatandaş ne beklersin bilmem yetmiş altıdan
Senin şansına yine türlü zamlar gelecek.

Aleksandar KLAS

KISSINGER'İN GÜCÜ

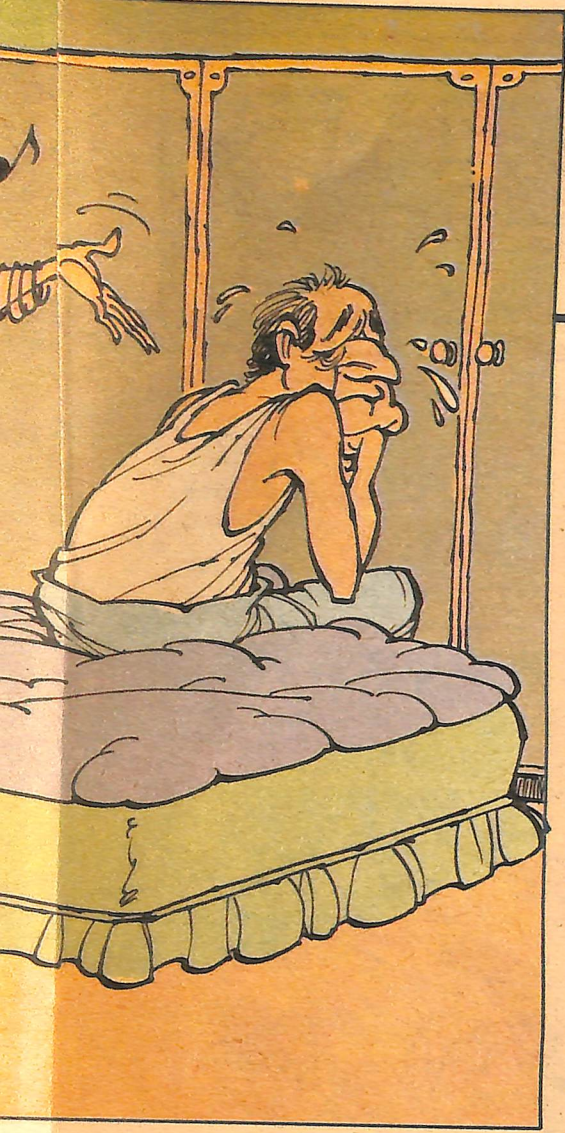

Ranan Lurie

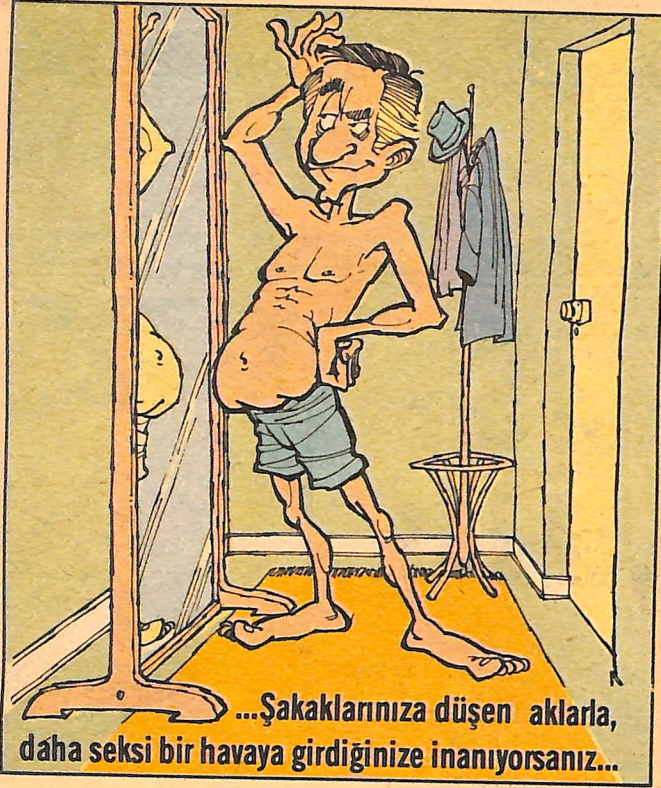
30 ZIS

A cartoon illustration of a man with a beard and a white shirt hanging upside down from a kitchen cabinet. He has a surprised expression. The kitchen has yellow walls and wooden cabinets. A cloud of dust or smoke is rising from the floor near the cabinet.

500

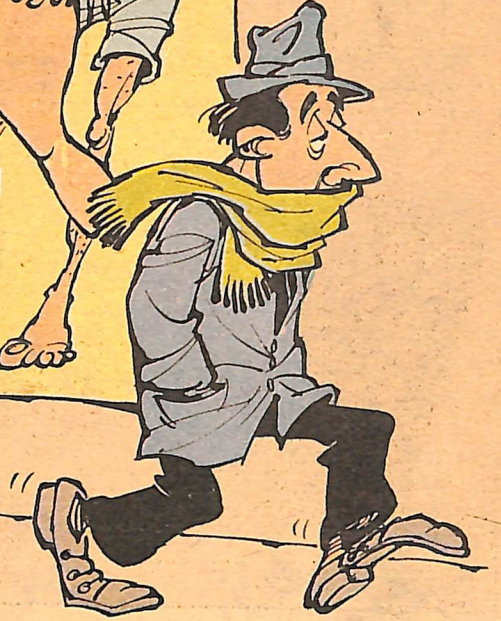
Bülent ARABACIOĞLU

...Şakaklarınıza düşen aklarla,
daha seksi bir havaya girdiğinize inanıyorsanız...

...Yerli filim
afişlerine,
artık hiç
bakmıyorsanız...

adana-boya

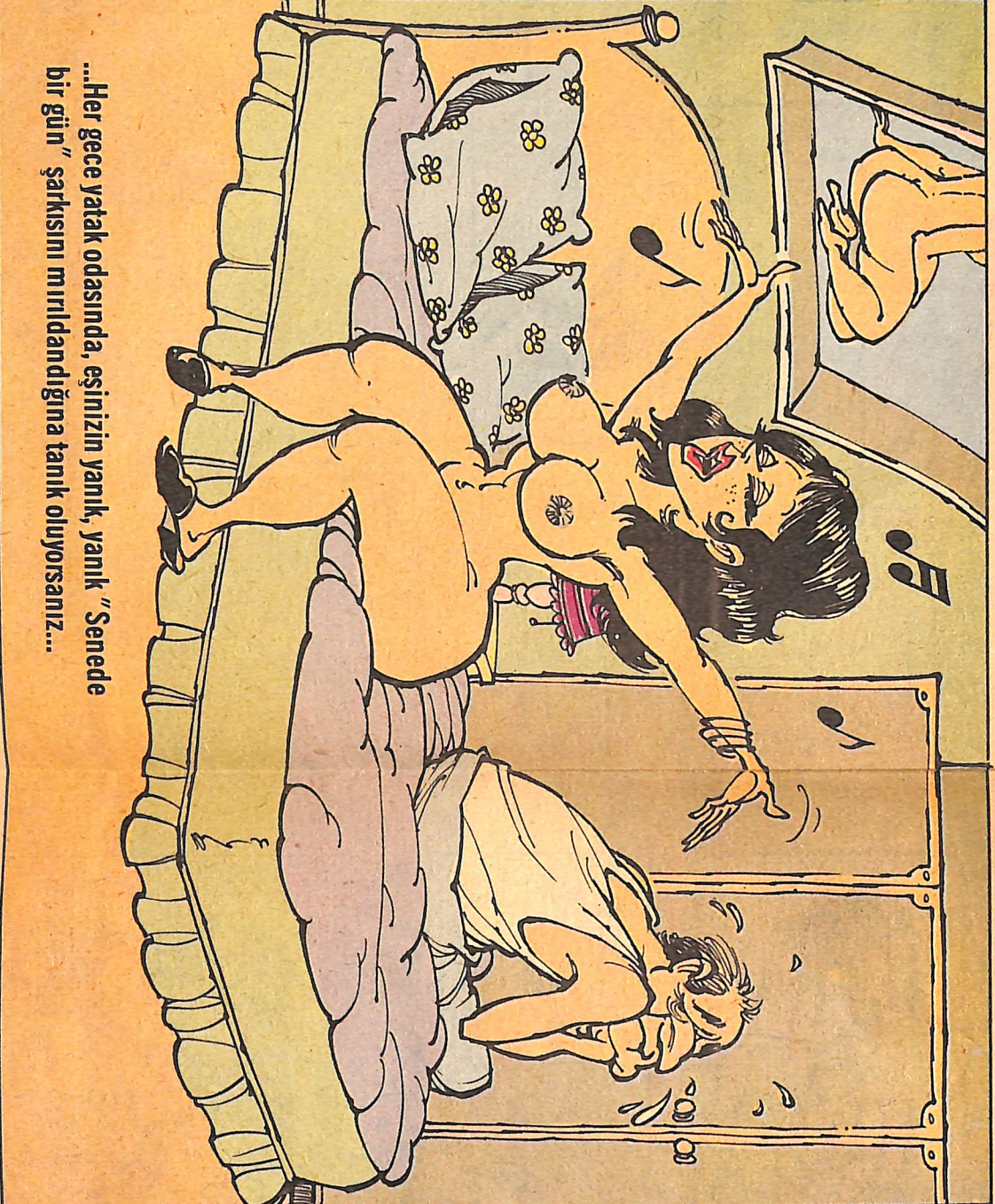
...Elinizi öptükten sonra başlarına götüren erkeklerin
sayısında hatırı sayılır bir artma görüyorsanız...

...Yusuf
Vehbi' yi,
en yakışıklı
artist
biliyorsanız...

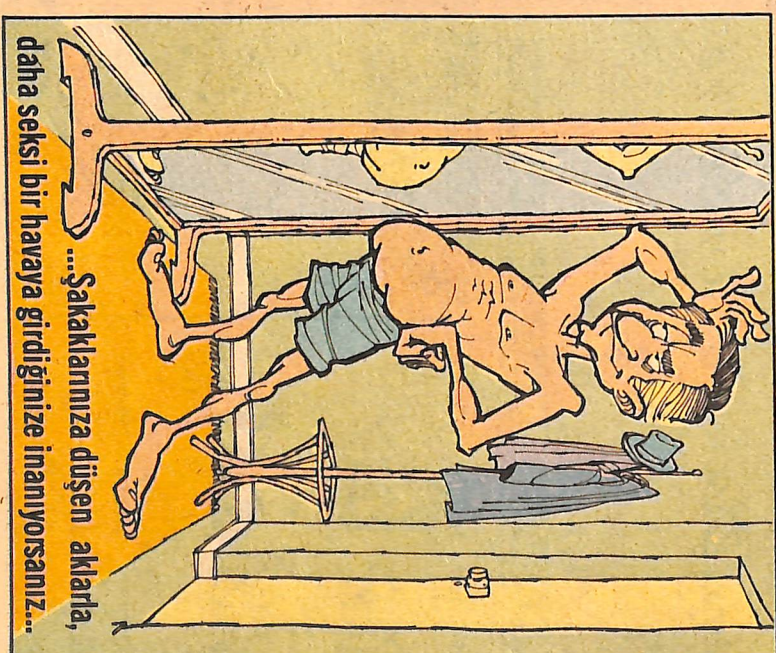
Bülent

LANIYORSUNUZ...

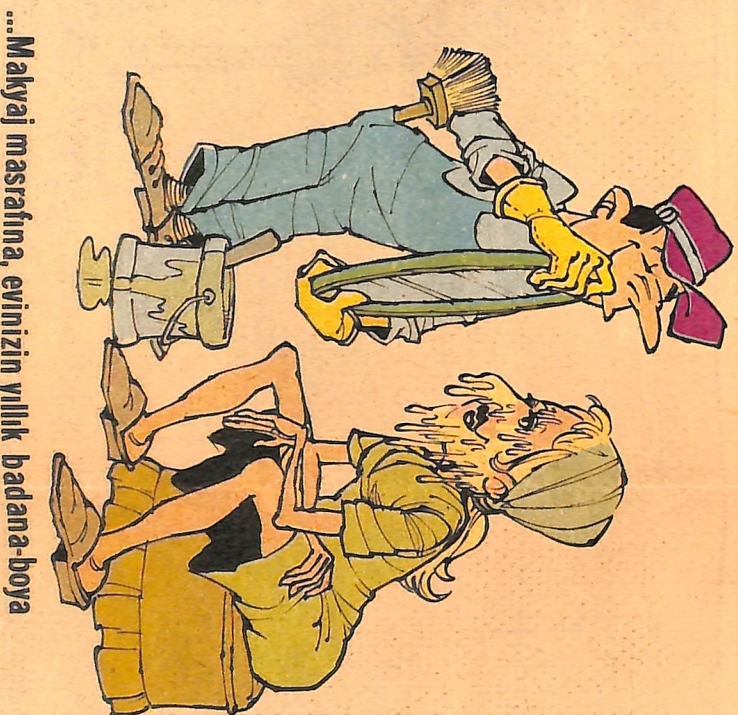

...Her gece yatak odasında, eşinizin yanık, yanık "Senede bir gün" şarkısını mırıldandığına tanık oluyorsanız...

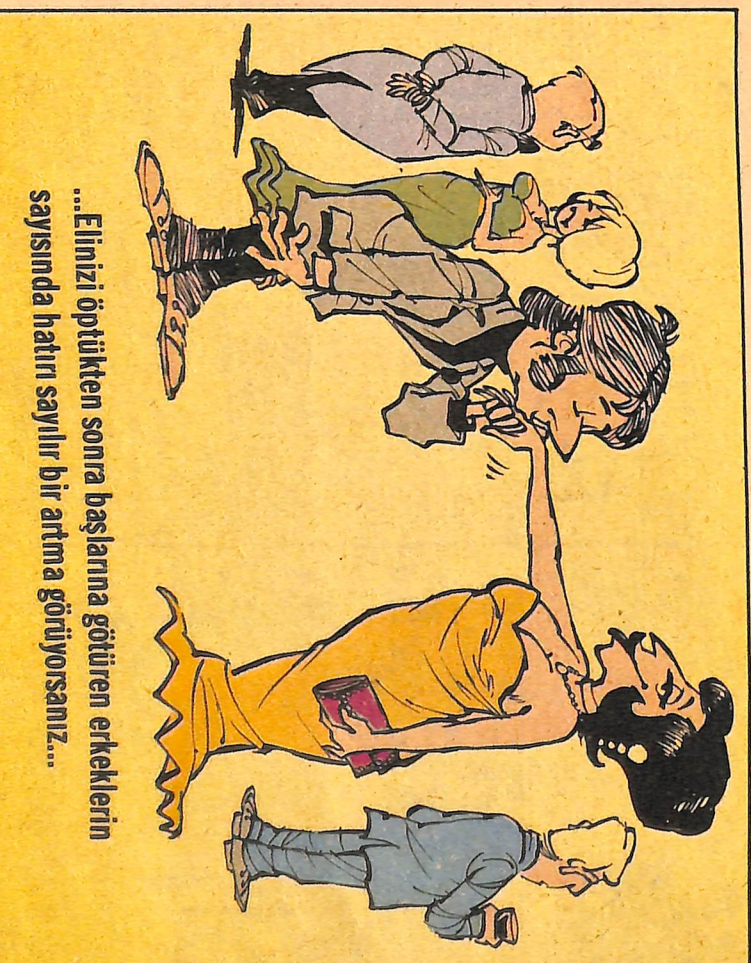
Bülent ARABACIOĞLU

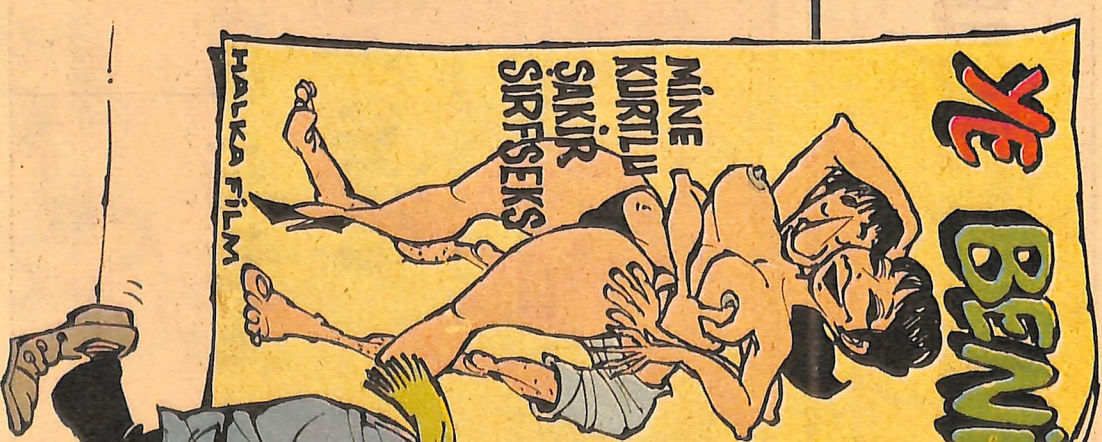
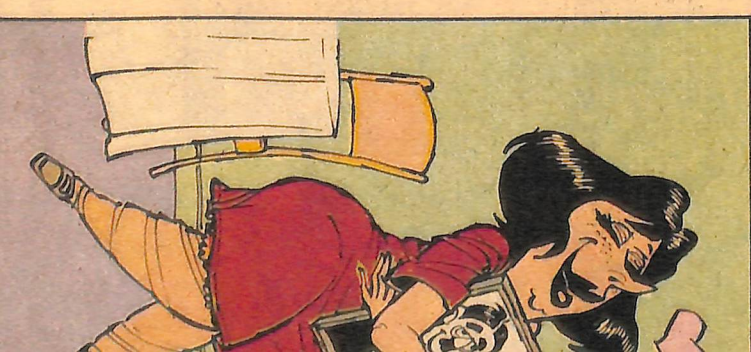
...Şakaklarınıza düşen aklarla, daha seksi bir havaya girdiğinize inanıyorsanız...

...Makyaj masrafına, evinizin yıllık badana-boya masraflarına...

...Elinizi öptükten sonra başlarına götüren erkeklerin sayısında hatırı sayılır bir artma görüyorsanız...

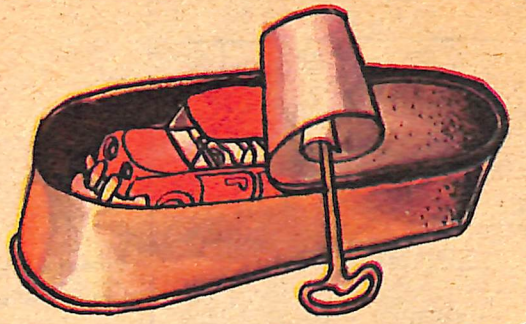
MINE KURTLU
ŞAKIR
ŞİRFSEKS

HALKA FİLM

Her okuyucuya garaj

BAŞBAKAN "Baraj" derken, biz de "GARAJ" diyoruz ve kuponlarımızı biriktirmekten helâk olan, ayda yüz kâğıda montaj sanayimizin harika ürünü otomobillerden alan okuyucularımıza GARAJ veriyoruz!..

Evet; kimi çeşit çeşit araba verdi. Kimi kahrından kendini şaraba verdi ama, hiç kimse "GARAJ" vermedi... Arabası bizden, Garajı bizden, girip çıkması şizden... Tafsilat yarınki gazetemizden...

CARŞAMBA

7

OCAK 1976

Mütercim

DÜN,
Şirinevler
tesislerimizde
Ahlâk
Zabıtası
tarafından
basılmıştır.

Halıka ve simitlere
Mütercim

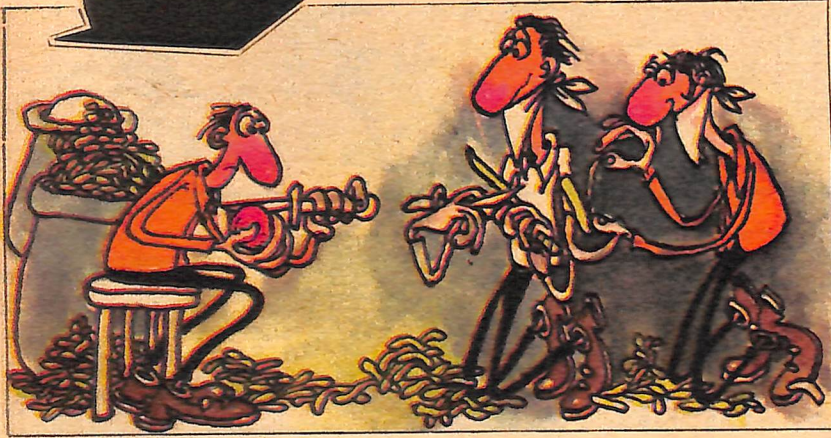
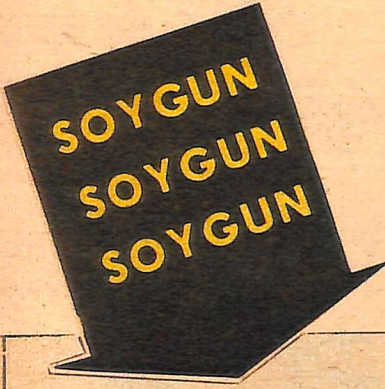
HER SABAH SAATLER YENİDEN KURULUR. HER SABAH CERİDEMİZ AYNI TRAŞTIR.

CİNCİ'Yİ
BİRGÜN
İSTEYİNİZ

Aftan yararlanan anarşistlerin işi mi?..

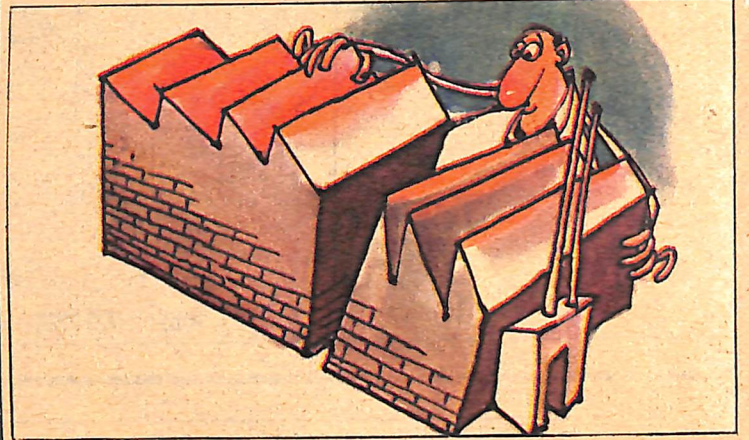
Dün yine bir bakla soyuldu!..

● Kimliği bilinmeyen kişiler, yarım kilo baklayı ayıklayıp soydular, kabuklarını da bir kenara koydular.

İSTANBUL
FİRSATTAN yararlanmak ve hemen Ecevit'e çamur atmak için yazdığımız göre, dün saat 16.30 sıralarında, Eminönü Dış Bankasının yanındaki...
(Devamı Sa: 7 Sü: 6'da)

Kalkınma dediğin böyle olur

KIRIKKALE KRİKO FABRİKASI TÖRENLE HİZMETE AÇILDI...

● Dev tesislerde yılda 15.000 Kriko imâl edilecek ve topluca kalkınmamız gerçekleştirilecek!..

Kırıkkale-(Ali Bildiriyor) **Kırıkkale**, yine tarihî günlerinden birini yaşıyor... Çoluk çocuk, genç ihtiyar, herkesin yüzünde sevincin ve haklı bir gururun ifadesi var. Yollar, bayraklarla donatılmış. Dükkanlar, evler çiçeklerle süslenmiş... Meydanı dolduran binlerce kişi bu hayırlı kuruluşun bir an önce açılması için sabırsızlanıyor... "Bu memleketi olduğundan daha fakir, daha kötü gösterme çabasında olan solcular" gelsinler de bu ibret verici manzarayı görsünler...

KONSERVE AÇAR GİBİ

Evet... Artık ülkemizde konserve açar gibi şakır şukur, (yarabbişükür) her gün birkaç fabrika açılıyor... Bunları görünce de insanın içi açılıyor...

Sayın Başbakanımız Süleyman Demirel'in bir zamanlar söylemiş bulundukları "Üs yok, tesis var" lafının gerçekliği bir kez daha ortaya çıkıyor. Evet, tesis var... Hem de ne tesisler. Lice depreminden zarar görenlere verilen o güzelim evleri beğenmeyen ve içine girmeyenleri diline dolayan sol basın, bakalım bu Kriko Fabrikasına da nasıl bir çamur atacak...

Aslında yapılacak ilk şey, bu fabrikada üretilecek Krikolarla kalkınma hızını artırmadan evvel, öncelikle sol basını kaldırmaktır.

NOT: Hem böylelikle de değerli üstatlarımız, gazetemizin biricik yazarları, Mehmet Tabaklı, Girdin Göze, Faruk Tuğra ve de ateşli Raif Kamer Beyler, sinir hastası olmaktan, her gün saçmalamaktan kurtulmuş olurlar...

Yarım baş yazı

Etki anarşisi

YURDUMUZ, 1975 senesinde bir çok akımların etkisinde kalmıştır. Çok kişi de bu yüzden üşütüp soğuk almıştır.

Anayasa Mahkemesi kendini yasama organlarının üstünde tutan bir davranışla Af kanunları çıkartırken, Danıştay da yürütme organını sakatladığı için, bizim istediklerimizi kolay kolay yürütememiştir... Hâlâ bir çok yerde, bir çok kişi durmakta veya oturmaktadır.

Bundan başka, Sayın Cumhurbaşkanımızın da bir çok yere imza atmaması ve bizimkilerin istedikleri gibi at oynatmaması gibi bir durum ortaya çıkmıştır. Bu durum elbette ki hepimizin umudunu yıkmıştır. Bu işler böyle giderse, ekim'de Karaoğlu başa geçerse, ne ederiz?.. Hey Necmettin Bey! Süleyman Bey ile çekişeceğinize, bunları gözönüne almanızı rica ederiz...

Mütercim

ANAHTAR
DİKİZİNDEN

Tuna TAN

EFENDİM; çoktandır yazılarıma "Efendim" diye başlamadığım için okuyucularımdan bir hayli mektup alıyorum. Aslında bu değişikliğin günümüzün modası ile ilgisi var. Bugün, Sayın Necmettin Erbakan durmadan değişiklik gösterir ve hükümet değişikliğini bile etkileyecek değişiklik içinde iken, Sayın Süleyman Demirel de Amerika'ya olan tutumunu değiştirip, Ruslarla daha değişik bir ilişki içine girerken, benim bu değişiklik akıma uymam ve "değişmemem" doğrusu pek olamazdı... İşte bu yüzden geçenlerde Ankara'da...
(Devamı 4. Sahifede)

Yakında
başlıyoruz

NAZLI SICAK,
içyüzünü açıklıyor:
27 dakikada
yassıkadayıf hatıraları

Adnan Bey'in gelişen durumlar karşısında tepkisi ne olmuştu?.. Zaten tepsi burasına kadar dolmuştu... Ankara'da bir takım söylentiler dolaşıyor ve iş gitgide zorlaşıyordu...
Evet... 27 dakikada YASSI-KADAYIF'pışirmenin iç yüzünü öğrenmek isteyenler için fırsat!
YAKINDA BAŞLIYORUZ

DONG

Yine solcular

Müzik dersinde SOL anahtarı
Evlerde kon SOL...
Kıbrıs'ta Lima SOL...
Kısacası herkese SOL culuğu
söylentiler dolaşıyor ve iş gitgide zorlaşıyor...
Fakat, anlaşılan
SOL jenitsin'i okumamışlar!..

Z

O LİDER SENİN, BU LİDER BENİM

Derginiz Çarşaf, ülkenin içinde bulunduğu durumu liderlerle görüşmeye devam ediyor. Yepyeni bir anlayışla ve "Çizgi-Röportaj" türünde sunmakta olduğumuz dizinin dördüncü konuğu, AP Genel Başkanı ve Başbakan Sayın Süleyman Demirel...

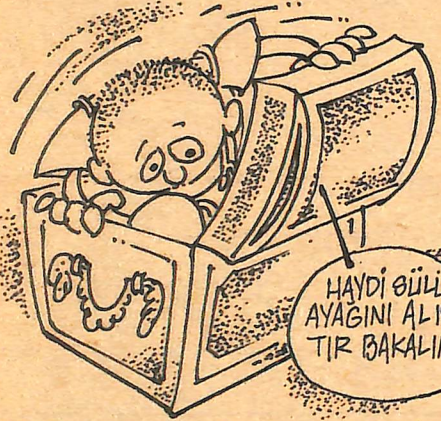
4

"ÇİZMEDEN YUKARI ÇIKMAK İSTEMEM"

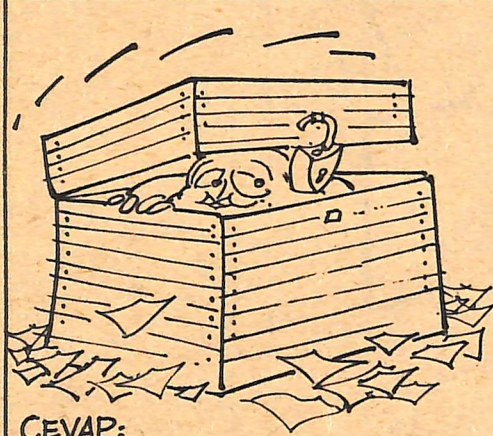

Semih BALCIOĞLU konuştu ve çizdi

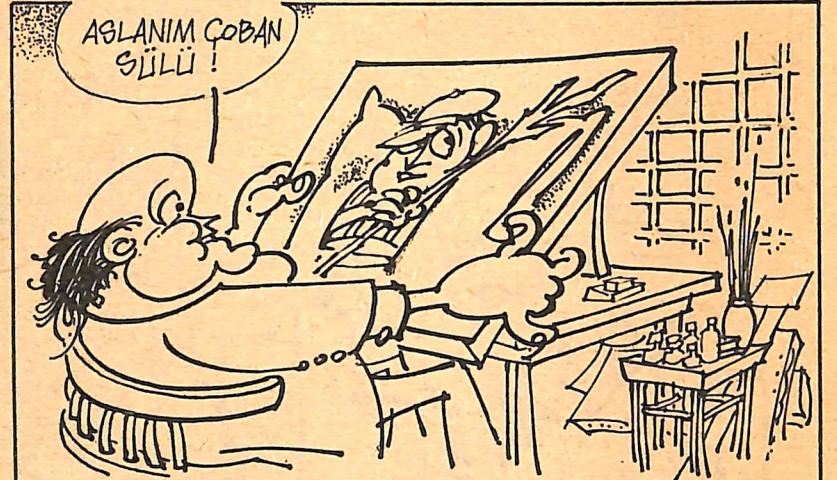
SORU: Küçükken hiç sandığa saklandınız mı?..

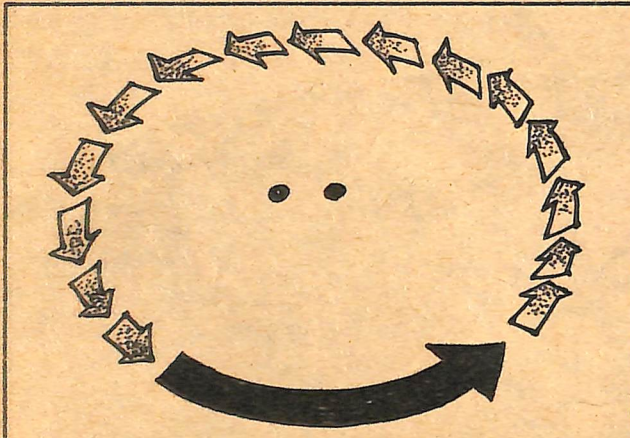
HAYDİ SÜLÜ,
AYAGINI ALIŞ-
TIR BAKALIM.

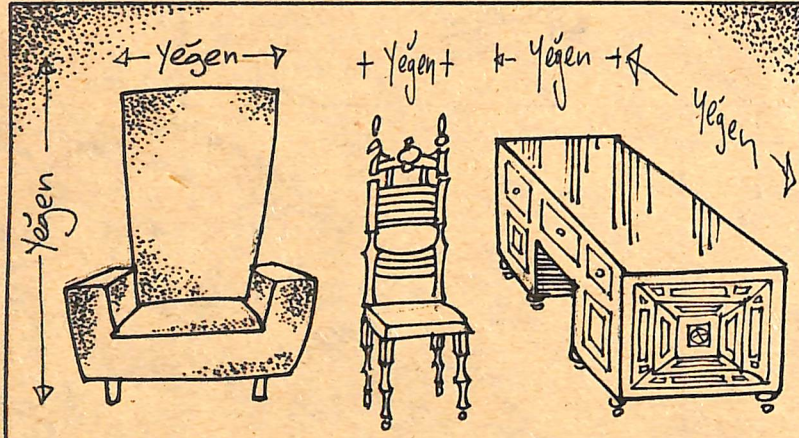
CEVAP: Saklanmışımdır her halde. Köyde büyüdüm. Böyle bir şeyi yapmak için bol, bol imkânım vardı.

SORU - Mühendis olduğunuz için eliniz kaleme yetkindir. Bir karikatürünüzü çizer misiniz?.

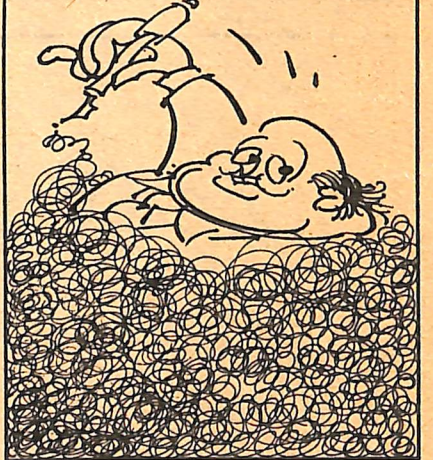

CEVAP: Karikatür konusunda başarı olamam. Sizler beni bir yuvarlak iki nokta olarak çiziyorsunuz.

...ama sizin söylediğiniz her şeyi ben size boyutlu olarak çizebilirim. Mesela ev, masa, iekemle gibi. Zaten parlamento'ya boyutu bizler getirdik.

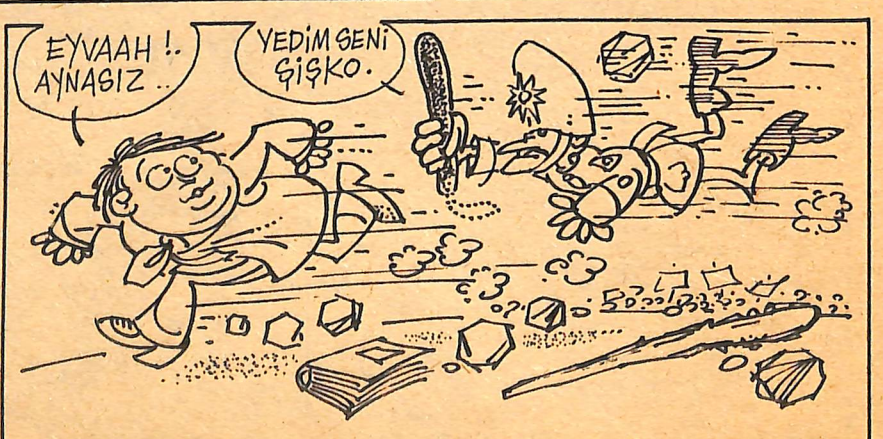
SORU - Türkiye'nin bugün kü durumunu nasıl çizersiniz?..

CEVAP: Sanatçı. Biz bunu sözle çiziyorum. Çizmeden yukarı çıkmak istemem.

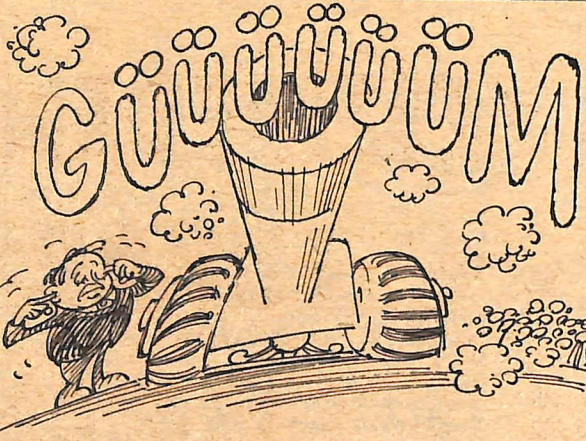
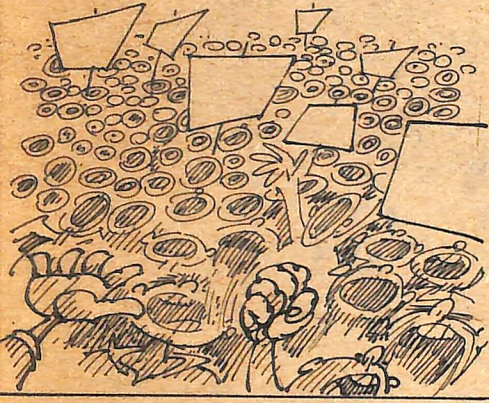

...isteseydim, gayet kötü bir karikatürcü olurdu her halde.

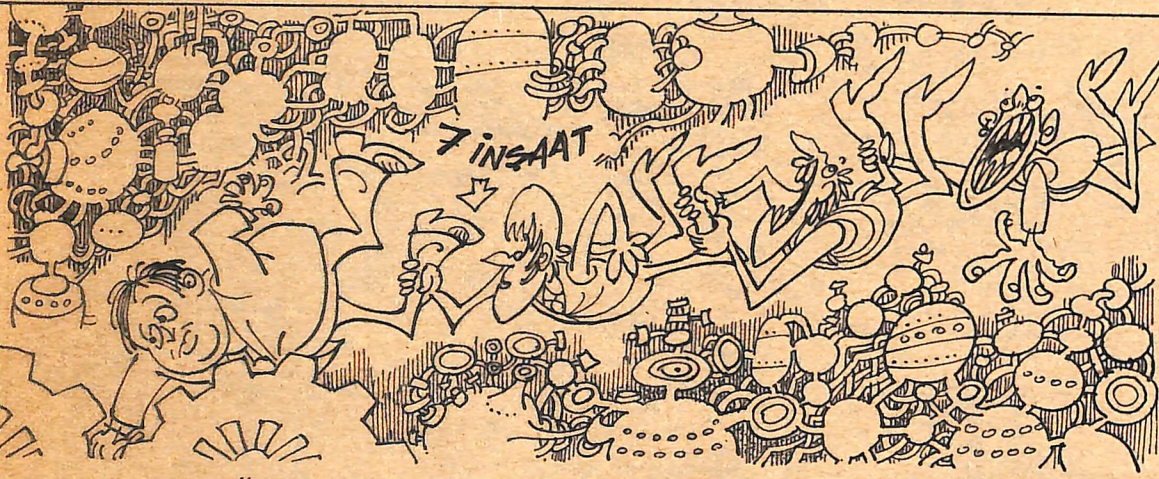

SORU: Üniversite öğrencisiyken gençlik olaylarına katıldınız mı? Bugün öğrenci olsanız, bu tip hareketlere katılır mısınız?..

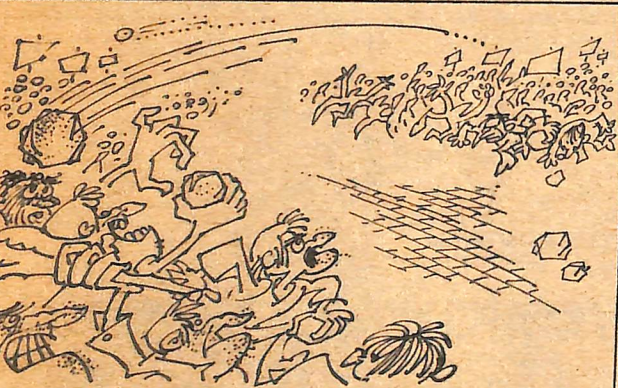
Cevap: Antikomünist hareketlere katıldım. O günlerin hassasiyeti idi bu. Yegane heyecan kaynağımızdı.

... 1942-1949 yılları arası İstanbul Teknik Üniversitesinde okudum. Bir yıl bizi toptan sınıfta bıraktılar.

... Olay şu idi: "İs'at makineleri dersinin inşaat mühendisliğinde ne lüzumu var.." dedik ve derslere girmedik. Bize bir şey söylemediler amma, yıl sonunda sınıfta kaldığımızı bildirdiler. Hocalarımızı ne taş tuttuk, ne de sopa attık.

... gençlik hareketlerini masum hareketler içinde anlamak lazım. Hareketlerin istismarı kötü. Devletin, ana ve babanın duygusu gençliğin lehinedir. Suç işleme mertebesine varmayan hareketleri normal karşılamak lazım.

SORU: Bizler sizi genellikle kır at üzerinde çizeriz. Hiç kır ata bindiniz mi?

...Hinis'lılar da bana Moğol cinsi bir kır at hediye ettiler. İsmi Uçar. Ayda 600-700 lira kadar maaş alıyor.

CEVAP: Kırata çok bindim. Babam da Kafkas Cephesine, daha sonra İtlikâl savaşına katılmak üzere Akşehir'deki Süvari Kolordusuna kendi kıratıyla gitti.

Çarşaf'a gönderilen okul anılarından

ÇETİN ALTAN'ın SEÇTİKLERİ

SEVGİLİ okuyuculardan "Okul anıları"nı yazıp gönderenlerin mektupları iki haftada yüzleri aştı, binlere yaklaşıma başladı.

Bir günde okuduğum mektup sayısı, bir günde gelen mektup sayısı arasında bir yarıştırdı gidiyor.

Zarfları yırtı, kısa anıları bir yana, uzun anıları başka bir yana, çok beğendiklerimi öne, daha az beğendiklerimi arkaya koya, gözümde gözlük, elimde kalem, yarış hiç değilse denk getirmeye uğraşıyorum.

Bu arada okuyuculardan başlıca ricam şu:

Anılarını kâğıtlara önlü, arkalı yazmasınlar. Önlü, arkalı yazılmış kâğıtlar, dizin arkadaşları şaşırtır... Anı bir sayfaya sığmadıysa, devamı ikinci bir sayfaya yazılmalı, gene sığmazsa üçüncü bir sayfaya..

Bu arada, bir de kulak fiskosu yapayım. Kısa yazıların yayınlanma sırasındaki öncelik şansı, daha büyüktür.

Şimdiye kadar okuduğum mektuplar arasında sık sık renkli anlatımlara, usta kompozisyonlara, ilginç üsluplara rastladım. Bunlar ÇARŞAF'ta yayınlandıktan sonra, belki ileride bir kitap halinde de basılacak..

Başarılar dileğiyle.

Ç.A.

Baba Kadir

ORTA son sınıfta idik. Okul öğretmenleri tarafından her zaman lanetlenen bir sınıf olduğumuzdan, hocalarımız bizi sevmezlerdi. Bir gün, biyoloji dersinde hocamız Bay burun (burnu hürmetlice olduğu için, lakabı böyleydi) hepimizi bir süre süzdükten sonra:

- Çocuklar, dedi. Size bir sorum var. Kim bilirse "On"u konduracağım.

Ve, sordu soruyu:

- Neden balıklar konuşmaz?

Bir sessizlik oldu.

Derken, arka sıralardan emekli öğrencilerin şahı Baba Kadir'in kalın sesi duyuldu:

- Hocam, siz suya girince konuşuyor musunuz?

Bir kahkaha koptu sınıfta.

Sonuç:

Baba Kadir'e, üç gün uzaklaştırma cezası verdiler. Ama Kadir, bir daha okula dönmedi.

Öğretmen çarşaflanmış, sınıf gülmüş ama Baba Kadir, bir gırgıra bir okul yaşamını feda etmişti.

Mehmet Gültekin

Kadıköy Ticaret Lisesi No: 71 5/b

Göztepe-KADIKÖY

Veresiye

OZAMAN, ilkokul üçüncü sınıfta okuyordum. Matematik dersinin sonlarına doğru bir müfettiş girdi içeri. Dersi bir süre izledikten sonra, öğretmenden izin alarak öğrencilere sorular sormaya başladı.

Aksi gibi, en ön sırada oturuyordum ben. Gözü bana takıldı:

- Kalk bakalım ayağa, dedi.

Kös kös kalktım:

- Söyle bakalım, dedi. Bir bakkala girdim ve yarım ekmek istedim. Ekmeğin tanesi seksen üç kuruş. Kaç para vermem gerek?

Bir hayli düşündüm. Alnım ter içinde kalmıştı. Sonunda:

- Bilmiyorum, dedim.

Müfettiş, kaşlarını çatmış:

- Niye bilmiyorsun, diyordu.

- Bilmiyorum, çünkü biz ekmeği bakkaldan veresiye alırız. Kaç kuruş olduğunu bakkal bilir sadece..

Ömer Çaltılı

Şehremini Lisesi 5-Ed-C No. 887

Renkli bir okul anınızı anlatın, 150 lira kazanın

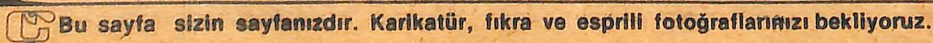
ARKADAŞIMIZ ÇETİN ALTAN her hafta kaleme alacağı "Tipler" dizisine bir okul anısı ve öğrencilik yıllarında tanınmış olduğu bir "Tip-öğretmen" ile başladı. Sizin de öğrencilik yıllarına ait unutamadığınız anılar vardır mutlaka. Lütfen bize yazınız, o günlere ait bir fotoğrafınız varsa, ekleyiniz. Ekleyiniz ki, anlattığınız anıyı, o fotoğrafın da ilhamıyla karikatürcü arkadaşımıza resimletebilelim. Anılarını yazıp yollayan okurlarımız, isim, adres, soyadı, okul numarası, varsa lakap, ayrıca hikayede sözü edilen kişilerin de isim ve lakaplarıyla okulların da adını yazmalıdırlar.

ÇETİN ALTAN'ın basılabilir nitelikte bulacağı anılar "Çarşaf"ta yayımlanacak ve yayımlanan her anının sahibine 150 TL TEKLİF HAKKI ÖDENECEKTİR.

ADRES: ÇETİN ALTAN

"Çarşaf Dergisi Öğrenci Anıları" Çağaloğlu Mollafenari Sokak.

NO: 30 - 32 İSTANBUL

YAŞAR, NE YAŞAR
NE YAŞAMAZ 4

Yazan: AZİZ NESİN

Anasından sekiz yıl önce doğmuş bir cocuk

"Bunasil hesap, anlayamadım" dedi babam. "Deftere göre karım yedi yaşındayken benimle evlenmiş. Benden önce de, başka kocaya varmış.. Allah allah!"

BABAMIN, "Ey ahali! İçinizde, oğlundan bir yıl sonra dünyaya gelmiş baba var mı?" demesi herkesi güldürmüştü. Kıkırdayıp duruyor, bir yandan da aralarında bir şeyler konuşuyorlardı.

"Amm da iş yahu..."
"Hiç böyle şey görülmemiş!"
"Ne görülmüş, ne duyulmuş..."
"Anlatsan kimse inanmaz."
Gülüşmelerden, nüfus memuru yelkenleri suya indirmişti.
"Defter öyle gösteriyor, ben ne yapayım?" diye yakındı.
"Defterde öyle diye ne olacak şimdi?"

Memur gene, "Ben, defterin yalancısıyım!" dedi.

Babam, kalabalıktan destek bulunca, bir daha "Aranızda babasından önce doğan var mı?" diye sordu.

Memur, sinirli sinirli "Sen, herkesin babasını karıştırıp durma! Biz ölüye nüfus veremeyiz, işte o kadar!" diye kesip attı.

Babam "Ben de Müdür Bey'e gider şikâyet ederim." dedi.

"İstedğin yere git, bir de benden selâm söyle!"

Babam, beni elimden çekip sürükleye sürükleye, merdiveni çıktı. Biyandan da bana "Sus oğlum, ağlama! Ağlama yahu! Herif kendisinin bile yaşayıp yaşamadığını bilmiyor, senin sağ olduğunu nereden bilecek?"

diyordu.

Babam, müdürün kapısını tıklattı. İçeri girdik. Babam olanı biteni anlattı. Müdür de o memuru çağırttı. Zar adam, kalın defteri sırtlanmış, geldi. Müdür ona "Bu adamın şikâyeti ne? Nedir? Oğluna nüfuskâğıdı istiyormuş. Kütükte kaydı yok mu?" diye sordu.

Memur "Kaydı var Müdür Bey." dedi. Defteri açıp gösterdi: "Kaydı işte! Anlatıyorum, anlatıyorum, anlamıyor ki... Ölüye, ille de nüfuskâğıdı almak istiyor."

"Ölüye mi? O nasıl şey? Verin şu defteri, bir de ben bakayım."

"Buyrun! İşte burası! Mehmet oğlu Reşit... Oğlu Yaşar da 1915'te Çanakkale'de şehit düşmüş ve kütükten kaydı silinmiş. Nah, burda yazılı beyim."

Bu kez, şikâyete gittiğimiz Müdür, babama "Eee? Sen daha ne istiyorsun? Oğlun ölmüş işte..." dedi.

İkisi birden, hem de defteri tanık gösterip öldüğümü söyleyince, ben de öldüğüme iyice inanıp gene ağlamayı tuturdum. Bunalan babam:

"Sus oğlum, sen bunlara bakma! Vallaha billaha ölmedin..." diye hem beni avutmaya uğraşıyor, hem de biyandan "Müdür Bey, bu sizin defterde bir yanlışlık var. 1911'de evlenmişim. Dört yıl sonra oğlum nasıl askere gider de şehit düşer?" diye soruyordu.

Müdür, saçsız başını kaşıyarak

"Orası öyle..." dedi. Tahta kalemin sapını dişleri arasında çiğneyerek düşünme düşünme sonunda "Bu" dedi, "olsa olsa ancak şöyle olur."

Babam umuda kapılıp "Aman nasıl Müdür Bey, anlat, ocağına düş-tüm." dedi.

"Sen dul bir kadın almışsındır."

"Eeee?"

"Aldığın kadının, senden önceki kocasından Yaşar adında bir oğlu vardır. Senin üveği oğlun Yaşar..."

Ben daha dayanamadım, babamın eline yapışıp çekerek "Babaaa... Dön gidelim. Ben nüfus istemiyorum. Okul, mokul da istemem... Hadi gidelim baba!" diye bağırmaya başladım.

Müdür, sözü sürdürüyordu: "Senin üveği oğlun Yaşar, senden bir yaş büyüktür ama, sen kütükteki kayıta onun babası gözüküyorsundur."

Babam, bana "Sus oğlum, sus tosunum... Sus dedim. Şimdi çarpacağım ha... Sen kimin oğlusun, defter mi bilir, ben mi bilirim?" dedi.

Müdür, düşüncesini söyledikten sonra rahatlayıp "Olsa olsa işte ancak böyle olur." dedi.

Memur da "İyi buldunuz Müdür Bey, dediğiniz gibi olacak beyim..." diye onayladı. "Kaydına bakalım. Bu defterde herbişey yazılıdır, hiç aksamaz." deyip deftere bakarak okudu: "Bekir kızı Hacer... Doğum tarihi 1904."

Bunun üzerine babam "Demek,

bu sizin defterinizde, 1904 de karım Hacer doğmuş, 1896 da, yani kendi doğmadan sekiz yıl önce de Yaşar'ı doğurmuş, öyle mi? Yahu etmeyin, ocağına düştüm, anasından sekiz yıl önce doğmuş olanı hiç görüp duy-dunuz mu?" diye bağırdı.

O zaman Müdür "Vallahi... Biraz karışıkça bir iş..." dedi. "Bir yanlışlık var ama... nerde?"

Memur da "Defterde yanlışlık olamaz!" dedi.

"Yanlışlık sende mi ki baba?" diye sordum.

"Bre oğlum, sen olsun sus bel!"

Müdürün aklına yeni bişey daha gelmişti, "Bu olsa olsa şöyle olabilir." dedi.

"Hacer, seninle evlenmeden önce başkasıyla evlenmiştir."

"Amanın!"

"Evlendiği o adamın, daha önce evli olup da boşandığı kadından Yaşar adında bir oğlu olmuştur."

"Allah Allah! Etme Müdür Bey!"

"Hacer'in ilk kocası ölü. O zaman Hacer'in üveği oğlu Yaşar, kendisinden sekiz yaş büyüktür. Hacer, kocası ölünce üveği oğlunu sokağa atacak değil ya, alır oğlunu da yanına... Sonra Reşit'le evlenir."

"Benimle öyle mi?"

"İşte böylece Yaşar, üveği anasından sekiz, senden de bir yaş büyük olur."

Nüfus memuru, Müdüre "İyi çıktınız bu karışık işin içinden. Olsa olsa ancak sizin dediğiniz gibi olur." dedi.

Babam da "Bu nasıl bir hesap hiç anlayamadım." dedi. "Defterinize göre, karım yedi yaşındayken benim-

le evlenmiş. Benden önce de, bir başka kocaya varmış."

Yaşar Yaşamaz, çevresindeki hükümlülerin yüzlerine bir bir baktı. Hepsini de dikkat kesilmiş, onu dinliyordu. Koğuştan çıkmıyordu.

Yaşar,

"Yaaa, işte böyle ağalar... Daha on iki yaşındayken, anladım ki ben yaşamıyordum... dedi.

Gardiyanın düdük sesi duyuldu. Yarımorsiyon bağırdı:

"Sayım var, sayım!.. Herkes içeri, içeriüüüüü!"

Bir genç hırsız,

"Gene geliyor namussuz Yarımorsiyon..." dedi.

HEM ŞEHİT, HEM ASKER KAÇAĞI

KİNCİ kısmın birinci koğuşunda, anlatıcıdan boşalan ranzayı, yeri iyi olduğu için, koğuşun eskilerinden biri kaptırmış, onun yerini de Yaşar Yaşamaz'a vermişlerdi. Yaşar Yaşamaz'ın ranzası kapı ağzında olduğundan, her kapı açılışında koridorun zehir gibi soğuğu Yaşar Yaşamaz'ı yalayarak koğuşa dalıyordu.

Yaşar Yaşamaz, cezaevine ilk düşmüştü. Bu denli iyi karşılanacağını hiç ummamıştı. Koğuşa girinceye dek, herkes ona çok sert davranmıştı, çok ürkek. Yatağı, bavulu, eşyası olmadığı için koğuşdakiler ilkin onunla alay etmişler, ama b aşından geçenleri anlattıktan sonra ona acımışlar, sonra da hemen kaynaşmışlardı.

Birinci koğuşdakilerin çoğu sabıkalı hırsızlardı. Yaşar'a öyle acımışlardı ki, bu kış soğuşunda ranzanın kuru tahtaları üstünde yatmasına içleri elvermemiş, kimisi kendisine artık gelen çulunu çaputunu, kimisi çuvalını, kimisi eski keçesini falan vermiş, ona uydurma bir döşekle örtüceceği şeyler sağlamışlardı.

Yaşar, kaputbezinden bir torbaya gelmişti cezaevine. Başka da hiçbir şeyi yoktu. Bu torbanın içinde sazi vardı.

Birinci koğuşun ileri gelenlerinden yaşlıca hırsızlar, Yaşar Yaşamaz'ın başından geçenleri anlatmasını öyle beğenmişlerdi ki, onun koğuştan kovdukları anlatıcının yerini alabileceğini söylüyorlardı. Anlatıcı, eroini çekip yatağına uzanmadan anlatamazdı. Yaşar Yaşamaz, ondan daha tatlı anlattıktan başka, herkesin ortasında anlattığından konuşurken yüzü görülüyordu. Üstelik, anlattıkları uydurma şeyler değil, başından geçmiş gerçek yaşamıydı.

Yarımorsiyon "İçeri, içeriüüüüü!" diye bağırarak, biyandan düdüğünü öttüre öttüre geliyordu.

Hükümlülerden biri,

"Akşam olmuyor mu?... Ooof, of!" diye öyle bir of çekti ki, başkaları da oflayarak ona cevap verdiler.

Birisi,

"Mapusluğun ille de ille akşamları zordur, geri yanı fırsır..." dedi.

Koğuş kapısından kafasını uzatan Yarımorsiyon,

"Heey, Meydancı!" diye seslendi.

"Buyur Başefendi."

"Tamam mı sizin koğuş?"

"Tamam Başefendi, kırk sekiz kişisi..."

Yarımorsiyon, sıraya girmiş hükümlülerini saydı. Her akşam sayımdan sonraki gibi,

"Allah kurtarsın!" dedi.

Hükümlüler, hep bir ağızdan, ama isteksiz,

"Sağol!" dediler.

Yarımorsiyon'un ayak sesleri koridorda uzaklaştı.

Dışarda, demir kapının gıcirtısı, kol demirinin gürültüsü, kapı zincirinin şakırtısı, demir sürgünün soğuk sesi duyuldu.

"Yaşar Yaşamaz, heey Yaşar Yaşamaz arkadaşım..."

Ranzasına uzanmış olan Yaşar Yaşamaz, kim olduğunu bilmediği seslenene,

"Buyur ağbii!" dedi.

Yaşar Yaşamaz'ı birinci koğuşun ileri gelenleri akşam yemeğine buyur ettiler. Yemekten sonra en yaşlıları,

"Hey, ocakçı! Oğlum bize altı demli çay gönder, tavşan kanı... Kız belli bardaklarda olsun..." dedi.

"Çaylarımızı içelim, dalgamızı geçelim."

"Yaşar Yaşamaz, burda günler geceler laflamakla geçer aslanım. Sen şu başına gelenleri anlat. Sonra ne oldu?"

"Anlatayım ağbiler. Nerde kalmıştık?"

"Kütük kaydında şehit görüldüğünden, nüfus kâğıdını alamadın. Sonra?"

"Evet, alamadım. Daha doğmadan beni şehit etmişler defterde. Nüfus kâğıdını alamayınca okula da gidemedim. Anam benden önce beş çocuk doğurmuş. Rahmetli babam da, hep ona yanardı ya..."

"Yaşasın diye tek oğluma Yaşar adı koyduk, şükür yaşadı ama, onun da resmen yaşadığını hükümet saymıyor" derdi. Bir zaman, bizim mahalledeki Davut Hoca'nın eski okuluna gittim. Gittim ya, benim aklım hükümet okulunda. Çünkü Anşe de hükümet okuluna gidiyor. Kaçar kaçır, hükümet okuluna gider, uzaktan okulun bahçesinde oynayan çocukları seyrederdim. Kimi yaşıttım, kimi arkadaşım... Gene bugün çocukları seyrederken dalmışım, başımı kapının demir parmaklıklarına dayamışım, kendimden geçip gitmişim."

"Sen neden okula gelmiyorsun Yaşar?"

Yanıbaşımdeki sestem ürküp bir de baktım ki, ne görsem, Anşe değil mi? Kötü yakalanmışım Anşe'ye."

"Ben yaşamıyorum ki Anşe..."

Anşe güldü, gül yüzünde güller açtı.

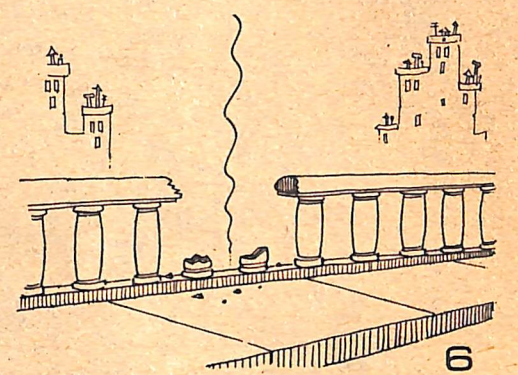
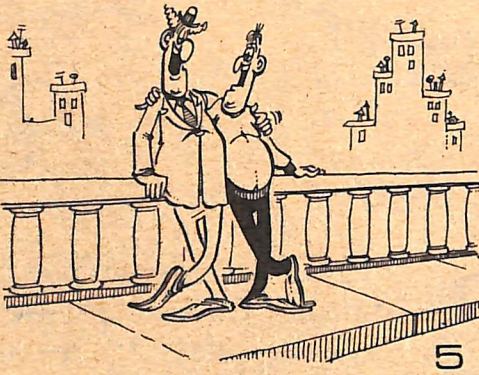
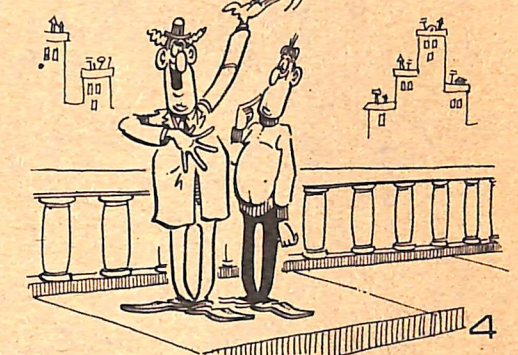
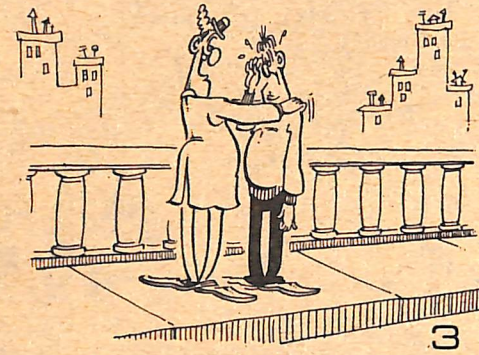
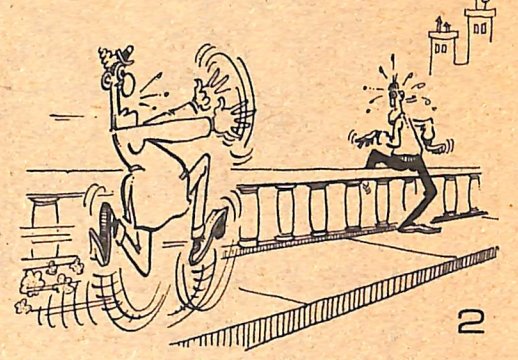
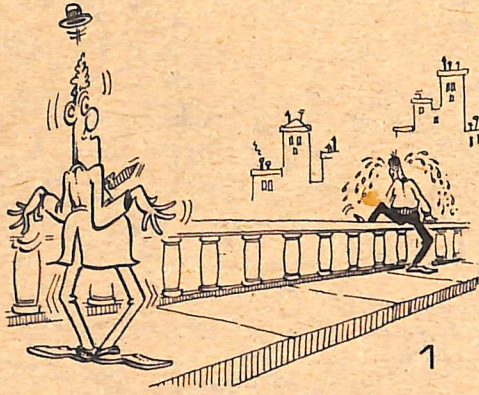
"O da ne demek oluyor Yaşar?"

"Şu demek ki, hükümetbenim yaşadığımı saymıyor. Hükümetin defterinde, daha doğmadan savaşta şehit düşüğüm yazılı. Bu yüzden nüfus kâğıdı vermiyorlar bana. Nüfus kâğıdı olmayınca da okula yazılamadım."

Bir yaşlı hükümlü,

"O Anşe dediğin kız kim?" diye sordu.

KÖPRÜDE BİR GÜN...

Don Martin

Yaşar, "Bizim oralarda, beşik kertti dedikleri bir töre vardır. Oğlan çocuğuyla kız çocuğuna daha beşikte bebelerken sözkeserler. Artık onlar nişanlı sayılır. Ben, üç yaşındayken Anşe doğmuş. Bizi o zamandan beşik kertmesiyle nişanlamışlar.

Davut Hoca'nın okulu beni sarmadı. Boşladım okulu. Çift çubuk işleri de var, babama yardıma başladım. Yıllar geçiyor. Ben de delikanlı sırasına katıldım. Yaşıtlarım askere gidiyor, beni askere çağıran yok. Şe-

hit olmuş adamı nasıl alsınlar askere? Her yıl yaşıtlarım askere gidip ben evde kaldıkça içim kan ağlıyor, kanım kuruyor. Askerden tezkere alıp dönen yaşıtlarım bile var. Utancımın kahvelere çıkamaz, pazar yerine varamaz, ortalarda görünemez oldum. Biyandan da Anşe, evlenelim diye zorluyor. Hakkı var. Köyün en güzel kızı. Yaşıtlarım geçiyor. Anşe'yi isteyen çok. Kasabanın bütün zengin delikanlıları Anşe'nin ardında.

Bana kalsa hemen evleneceğim ya. Babam, "Askerlik yapmadan evlenilmez!" diyor. Anşe'yle birbirimize yapışıp tutuşuyoruz. Gelgelelim, artık ben de Anşe'nin yüzüne bakamaz oldum. Kızdan kaçıyorum. Bir sabah erken bağa gidiyordum, Anşe yolu mu kesip açık açık sordu:

"Bu iş çok uzadı Yaşar. Neden anana beni istemiyorsun?"

"Babam, askerlik yapmamış, olmaz diyor Anşe..."

Bunun üzerine Anşe, "Anam babam beni zorlayıp duruyorlar. Ne olacaksa olsun artık, benim sabrım tükenmiş, bilmiş ol!" deyip yürüdü gitti.

Benim Anşe'm de yiğit kız ki, öyle her delikanlı eline su dökemez; sözü özü pek bir kız... Bunun üzerine ben ilkin anamı, sonra da babamı zorladım. Nasıl olsa askere alacakları yok, hiç değilse Anşe'yi ele kaçırmayalım. Babam, Anşe'yi babasından istedi. Zaten beşik kertmesi nişanlı olduğumuzdan onlar razı. Bizim oraların töresi gereği, babamla Anşe'nin babası, hani laf olsun gibilerden başlık

parası pazarlığına oturdular. Bu tören yapılmıyorsa, kasaba yerinde bizi kınarlar. Pazarlık bizim evin avlusunda, kuyu başında, incirin altında yapılıyor. Kasabanın ileri gelenleri oraya toplanmış. Ortada bir masa, masanın bir başında babam, öbür başında Anşe'nin babası. Bütün akrabalar da orada. Masanın üstünde Anşe için aldıklarımız duruyor: Çalar saat, dikiş makinesi, çerçevesi ayna, nakışlı terlikler, radyo, daha da neler neler... İncir ağacının dallarına da gene Anşe için alınan kumaşlar, halılar, kilimler, havlular asılı... Bizim ora töresine göre, kızın babası damadını yerin dibine batırırken kızını öve öve göklere çıkarır; buna karşılık oğlanın babası da gelini yerip oğlunu över. Ordakiler de bu şakadan gevezeliğe gülerler. Böyle böyle pazarlık kışıyor.

Babam başladı söze: "Oğlumu bir bilmeyen mi var; övsem, övgüsüne söz yetmez... Yürek dersin yürekli, bilek dersin bilekli... Ben yüzümü eğdim, kızını istedim. Verirsen başımıza taçdır, evimiz kızına muhtaçtır. Vermezsen de gönlün hoşola!"

Anşe'nin akrabaları, babamın bu sözlerine alaylı alaylı güldüler.

Bu kez, Anşe'nin babası aldı sözü: "Kızım biri bin eder, aza az demez, yoka yok demez; yoku çok eder, aç tok eder..."

Gelecek hafta:

NUMARASIZ OLMAZ

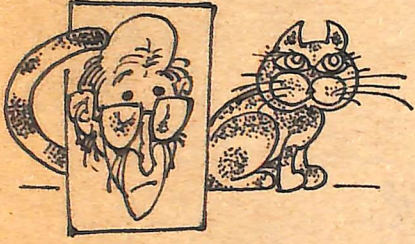
sözcüklerin iç dünyası

KORKU | DELİK

KOR | SÜ | DUN

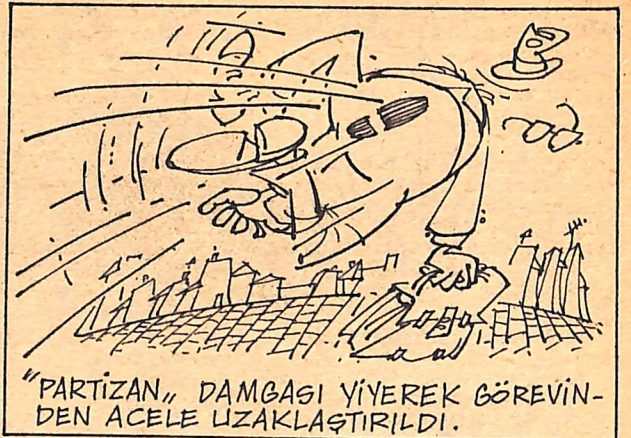
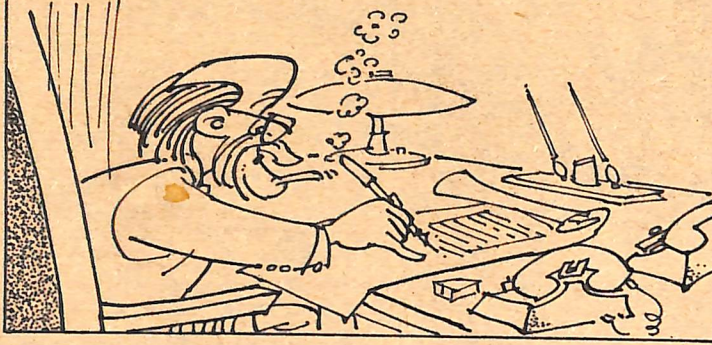
Bu haftaki köşemizi, İstanbullu okuyucumuz, Sayın **Oruç Çakmaklı**'nın gönderdiği "sözcüklerle" hazırladık.

DANIŞMAN TEKİR

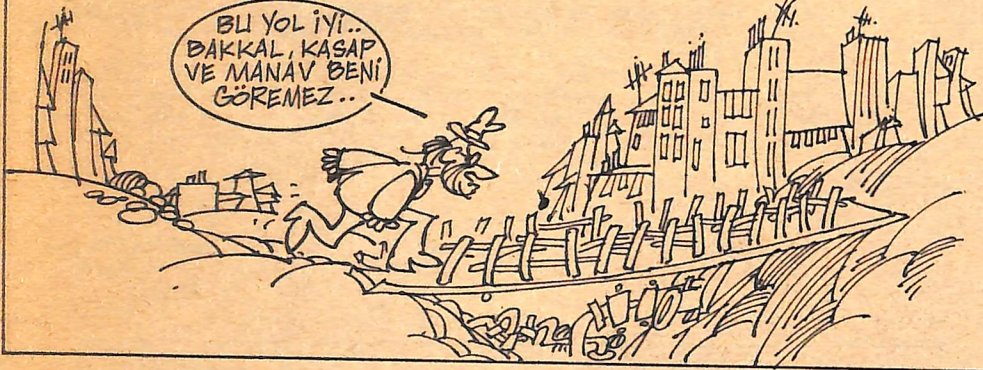
çizen: **Semih BALCIOĞLU**

ALI RIZA BEY, ÇALIŞKAN, İŞİNİN EHLİ VE ÇOK BAŞARILI BİR GENEL MÜDÜRDÜ.

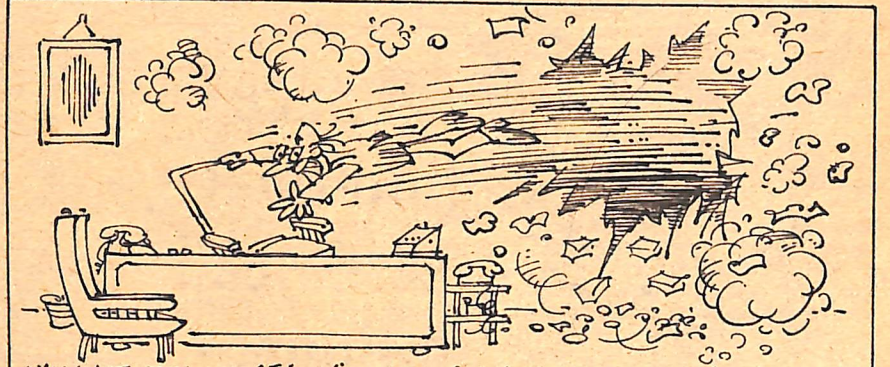

"PARTIZAN", DAMGASI YİYEREK GÖREVİN-DEN ACELE UZAKLAŞTIRILDI.

UZUN SÜRE İŞSİZ VE PARASIZ KALAN "ESKİ GENEL MÜDÜR" EVİNE GELİRKEN TRAFİK KURALLARINA BÜYÜK ÖNEM VERİYORDU.

BÜYÜK YOL İYİ...
DAKKAL, KASAP
VE MANAV BENİ
GÖREMEZ...

NİHAyet BEKLEDİĞİ GÜN GELDİ ALI RIZA BEYİN. BİR YAKINI-NIN ARACILIĞIYLA DANIŞMAN OLARAK YENİ BİR GÖREVE ATANDI.

ARTIK NE SUYA SABUNA KARIŞIYOR, NE DE BİR GENEL BAŞ-KANIN GÜVERCİNLİ FOTOĞRAFINI CAMININ ALTINDA SAKLAMIYORDU.

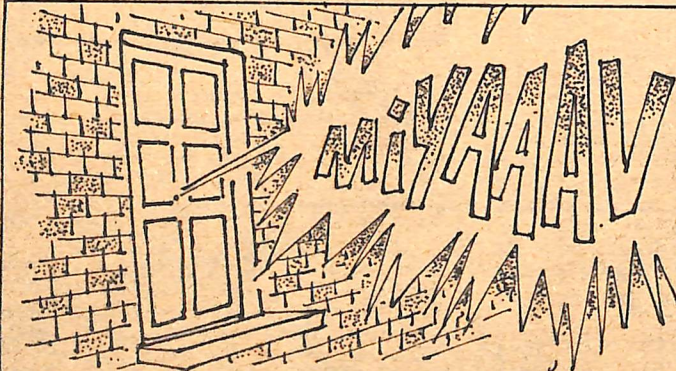
RIZA BEYİN BİR DE GÖZÜ GİBİ SEVDİĞİ TEKİR'İ VARDI. CÜZDANINDA EŞİ İLE TEKİR'İN FOTOĞRAFLARINI SAKLARDI.

FAKAT, MAHALLENİN DİŞİ KEDİLERİNE RAHAT VERMEYEN TEKİR İÇİN HER GÜN ŞİKAYETLER AR-TIYORDU.

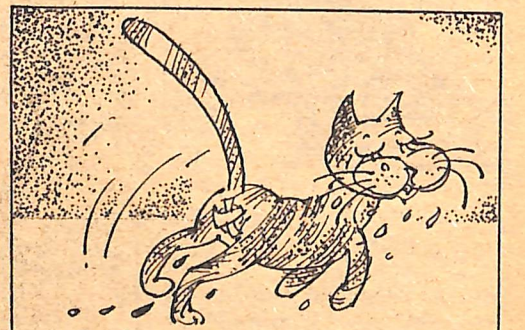

YETER BE!
EVDE KEDİ YAV-RUSUNDAN GE-ŞİLMİYOR..

UYKU KALMADI BEYİM..

ŞİKAYETLERE DAYANAMAYAN DANIŞMAN, BAĞRINA TAŞ BAŞARAK, TEKİR'İN ERKEKLİĞİNİ YOK ETTİRDİ.

ZAVALLI TEKİR, EVDE BİR KAÇ AY ÖYLECE DOLAŞTI DURDU. AMMAA... MART GELİNCE, İŞLER KARIŞTI.

HER KAPI AÇILIŞINDA DIŞARI ÇIKMAK İSTEYEN ERKEK KEDİ BİR PUNDUNU BULUP SOLUĞU DAMDA ALDI. TEKİR'İ GÖREN DİŞİ VE ERKEK KEDİLER SORDU.

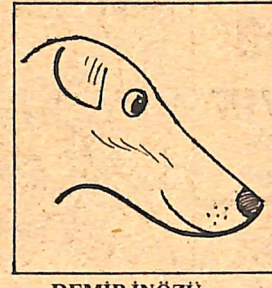
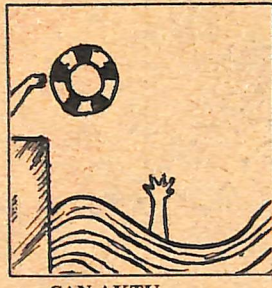
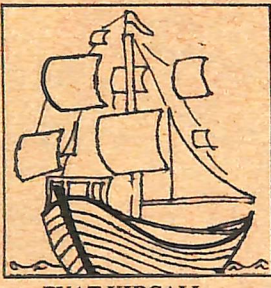
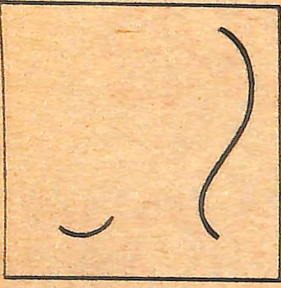
HOS GELDİN,
AMMA TEKİR SE-NİN BURADA NE İŞİN VAR ?

SİZE NE YAHU ?
BEN DANIŞMANIM..

**"Az Gelişmiş Anahtar 2" yi en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar...**

Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz.

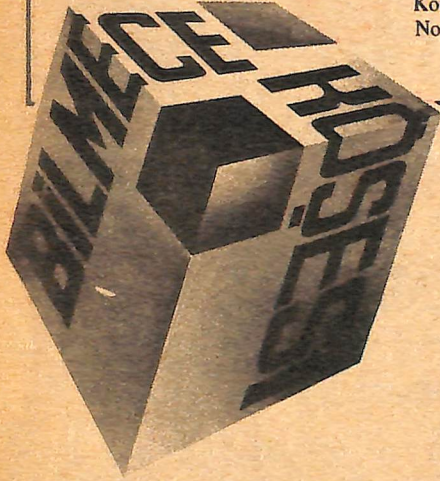
FUAT KIRCALI
Köprübaşı Cad.
No: 76
ESKİŞEHİR

CAN AKTU
Ömer Hayyam Cad.
Saray Apt. 116-6
Beyoğlu - **İSTANBUL**

ESEN EGE
Şaşkınbakkal,
Kazım Özalp Sok. 21-10
Kadıköy - **İSTANBUL**

DEMİR İNÖZÜ
Küçükcesat
Sondurak No: 17
Çankaya - **ANKARA**

M.ALİ CIDA
Merkez Jandarma
Karakolu
Of - **TRABZON**

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca.. "7 yanlış bulma" bilmececi... Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. Çarşaf ise 4 sayıdır bu köşede okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece.

Şimdi siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az

Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra, isim soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En çok başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiye hakkı kazanacaktır.

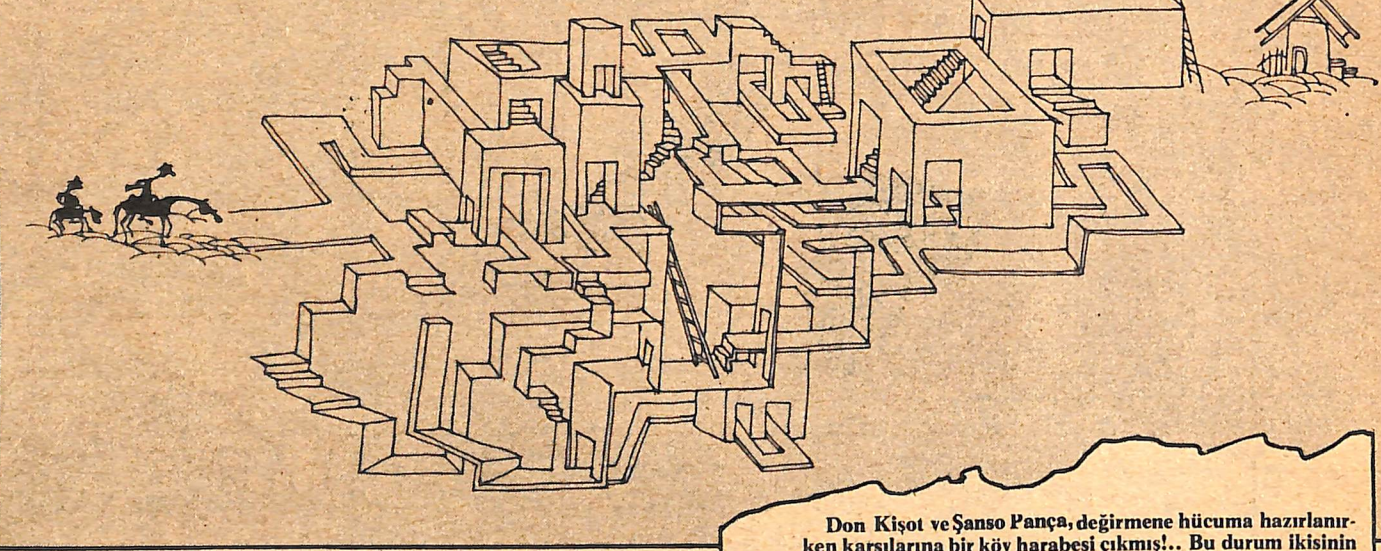
b) Her hafta bu köşede, okurlarımıza ikramiye kazandıracak bir "Az Gelişmiş Anahtar" yayınlancaktır.

c) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra açıklanacaktır.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 4" Çarşaf Dergisi Mollafenari Sok. No: 30-32 Cağaloğlu - **İSTANBUL**

Herkesi çatlatan bir soru... Bakalım kimin cevabı doğru?

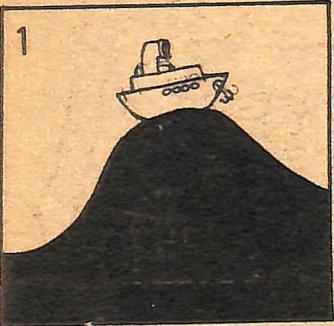

Don Kişot ve Şanso Pança, değirmene hücumu hazırlarken karşılarına bir köy harabesi çıkmış!.. Bu durum ikisinin de canını sıkmış.. Tam 3,5 saat düşünüp durmuşlar... Ama, sonunda değirmene giden yolu bulmuşlar. Bakalım siz de bulabilecek misiniz?..

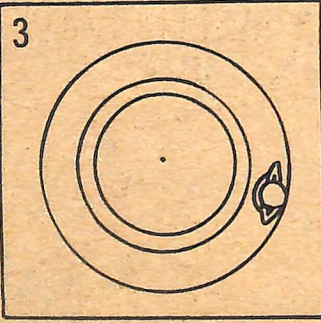
CEVAP
Çarşaf'ınız mı ÇARŞAF'lar?.. Haklısınız.. Efendim, Don Kişot ile Şanso, Cervantes'in yazdığı gibi aptal bir hert olmadıklarını açıklamışlar ve harabenin etrafından dolayıp, değirmene ulaşmışlar!.. (bu cevabı okuyanlar da herhalde fık olmuştur!..)

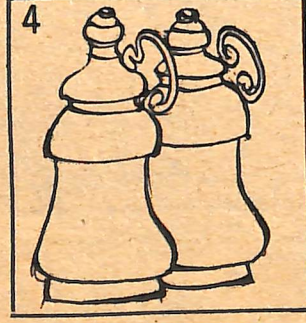
Bu nasıl bir gemi?

Bu ne balığı?

Kuşbakışı ne görüyorsunuz?

Neyin nesi, kimin fesi?

1- Karaya oturmuş gemi 2- TV balığı 3- Minarede ezan okuyan müezzîn 4- "Dütiye'nin Güğümle"

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 4

Sahibi: **EROL SIMAVI**

Genel Müdür: **Nezih DEMİRKENT**

Genel Yayın Müdürü: **Çetin EMEÇ**

Sorumlu Müdür: **Semih BALCIOĞLU**

Basıldığı yer: **Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.**

Adres: **Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL**

Telefon: 28 68 75

Çarşaf

İKRAMIYELİ
BİLMECE KUPONU

**AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR 4**

Adı, Soyadı:

Adresi:

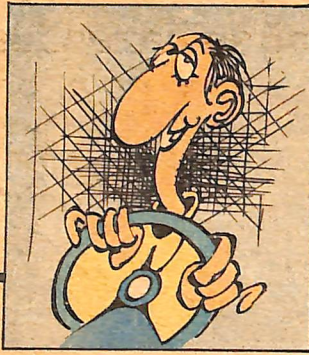
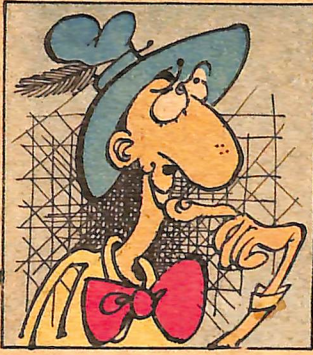

Türkiye'nin 1976'da iki piyango milyoneri var

Yazan: Kandemir KONDUK

Çizen: Nihar TÜBLEK

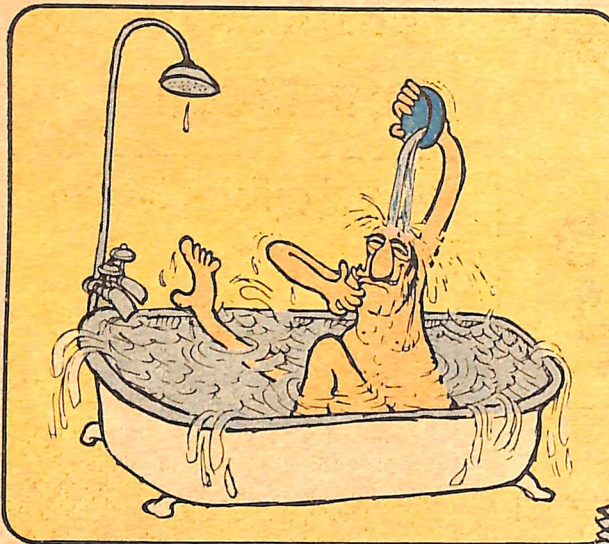
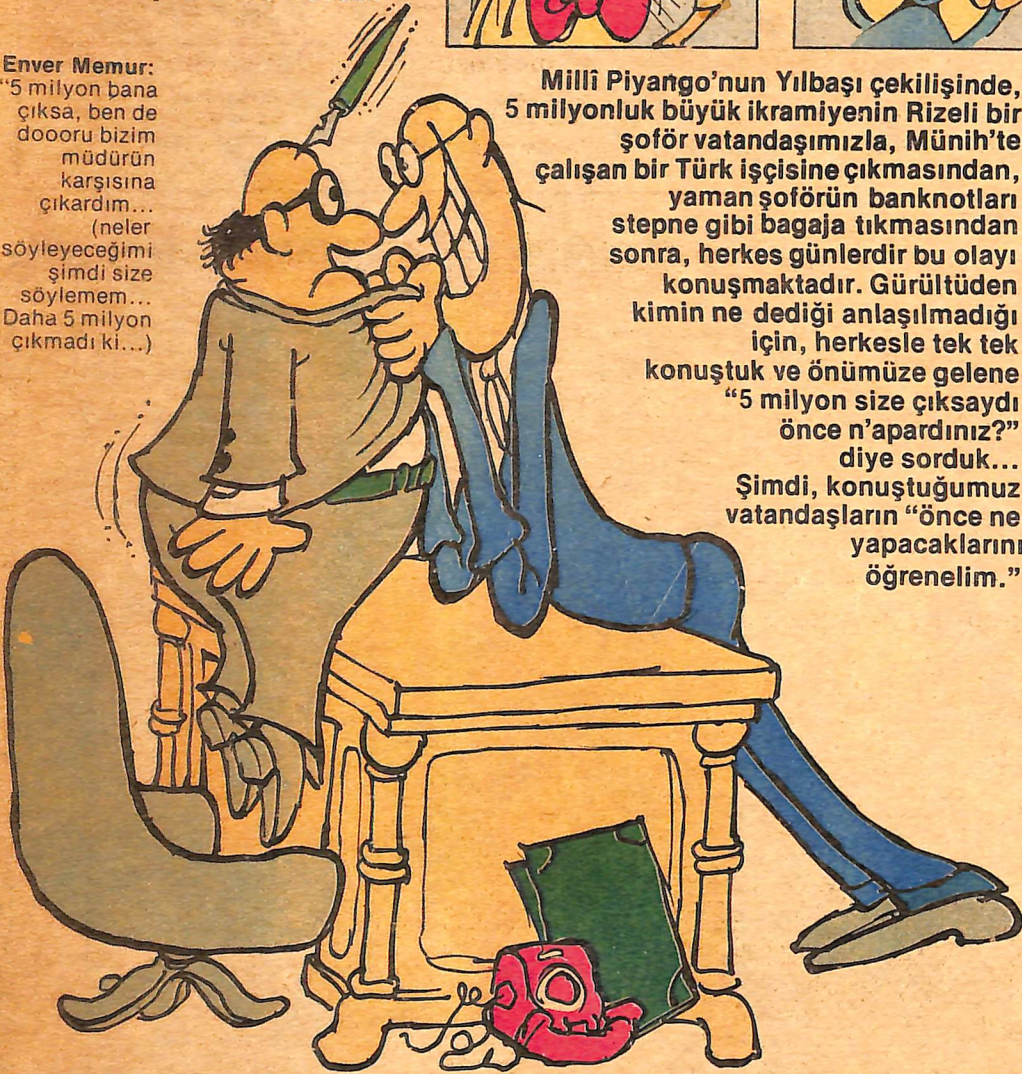
Enver Memur:
"5 milyon bana
çıkarsa, ben de
dooru bizim
müdürün
karşısına
çıkardım...
(neler
söyleyeceğimi
şimdi size
söylemem...
Daha 5 milyon
çıkmadı ki...)"

Millî Piyango'nun Yılbaşı çekilişinde, 5 milyonluk büyük ikramiyenin Rizeli bir şoför vatandaşımızla, Münih'te çalışan bir Türk işçisine çıkmasından, yaman şoförün banknotları stepne gibi bagaja tıkmamasından sonra, herkes günlerdir bu olayı konuşmaktadır. Gürültüden kimin ne dediği anlaşılmadığı için, herkesle tek tek konuştuk ve önümüze gelene "5 milyon size çıkarsaydı önce n'apardınız?" diye sorduk... Şimdi, konuştuğumuz vatandaşların "önce ne yapacaklarını öğreneelim."

Size de 5 milyon çıkarsa...

Evet çıkarsa n'apardınız?

Hakkı Yenirakı:
"Önce küvete,
ağızına kadar
Yeni Rakı
doldurur,
sonra da
içine girer,
elime de bir
duble rakı alır,
yavaş yavaş
içerdim..."

Zeki Zampik:
"Önce 15 karyı
bir odaya tıkar,
hepsini anadan
doğma soyar;
sonra da sadece
burunlarını
sıkardım...
Öyle yapınca
çok hoşuma
gidiyor..."

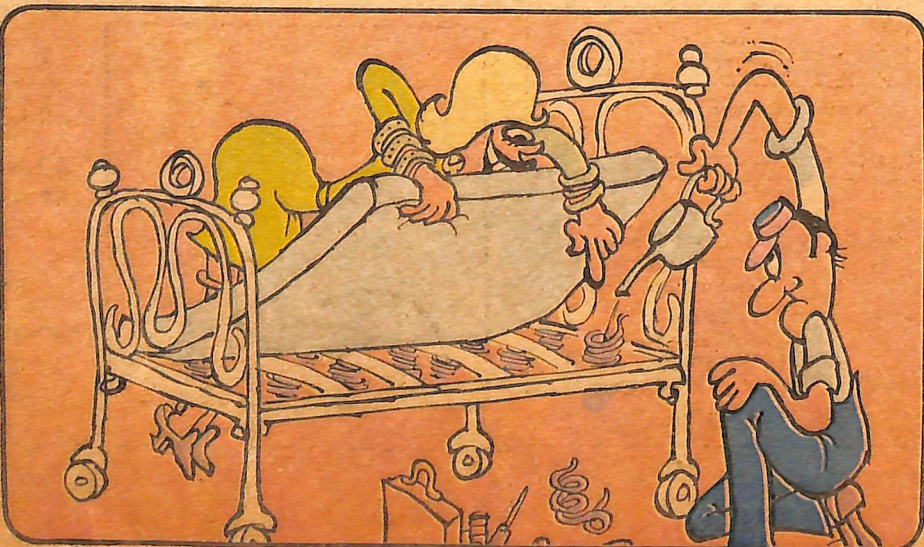

ORASI
BAKIRKÖY AKIL
HASTANESİ Mİ
DOKTOR BEY?
BİZİM ŞEVKİNİN
SİZDEN RAPORU
VAR MI?.

Şevki
Yardımsıver:
"Önce koşar
Alâaddin'e bir,
iki milyon
verirdim...
Çocuk son
günlerde
biraz sıkıştı da..."

Nermin
Geceçalışır:
"Önce karyolamın
yaylarını
yaptırırdım..."

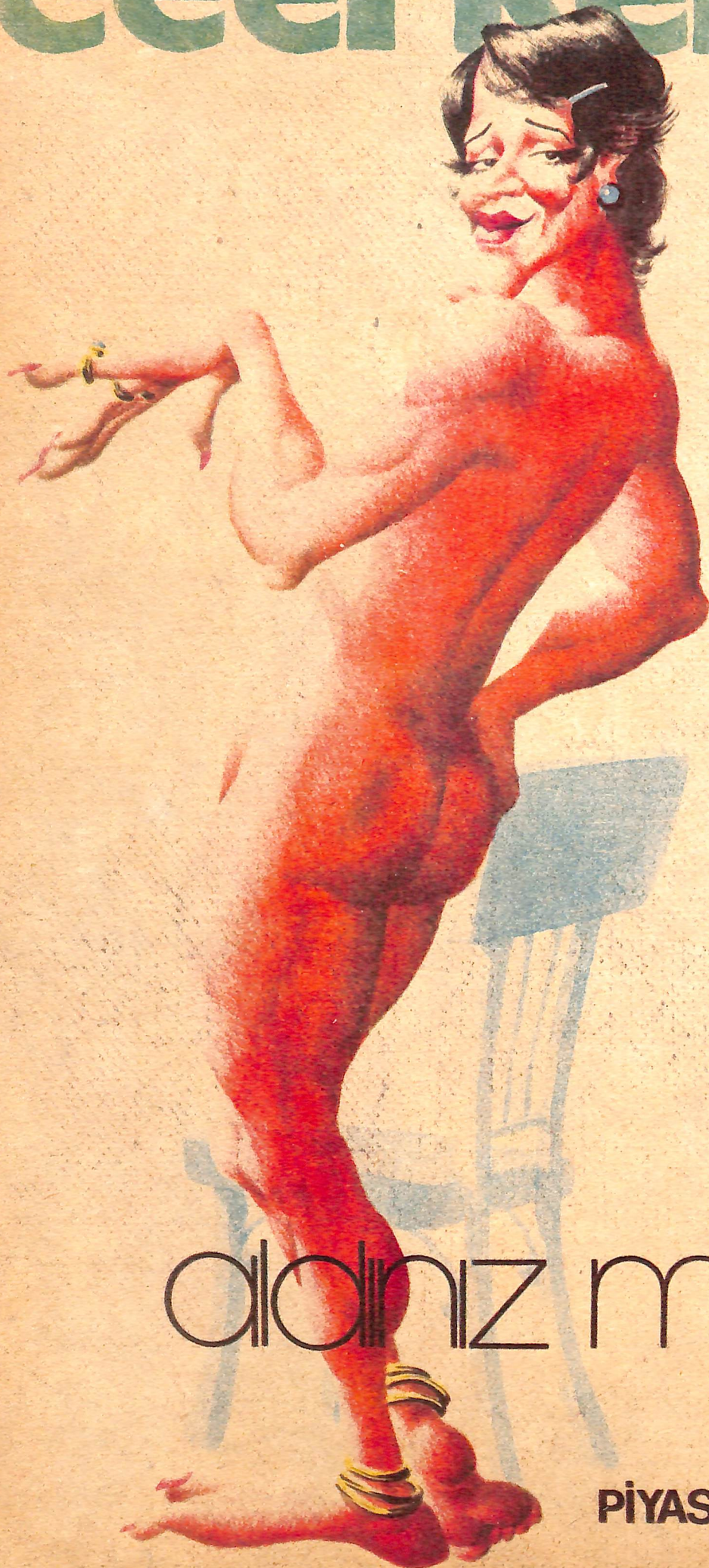

NEHAR
TÜBLEK

ocak 1976

eeerkek

no:5

aldınız mı?

PIYASADA

ÇOCUĞUNUZ ? ÖLMUYOR MU!

Eğer olmuyorsa;
“çocuk tozu kullanın,, diye
mıyoruz.Çünkü böyle toz
daha yapılmadı...

ÇOCUK TOZU
DÜŞÜNENLER
DERNEĞİ

KAYIP İLANI

Mavi gözlü,uzun kirpikli
sırma saçlı,hokka burunlu
badem dudaklı suratımı
kaybettim...

Lâmia Yüzügüzel